Lietas arhīva Nr. CA-0232-23/11
ECLI:LV:ZAT:2023:1018.C73265922.16.S

Zemgales apgabaltiesa
SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Jelgavā 2023.gada 18.oktobrī

Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā: tiesas sēdes priekšsēdētājs tiesnesis Aigars Sniedzītis, tiesnese Anita Misiuna, tiesnese Marianna Terjuhana
ar tiesas sēdes sekretāri Annu Goļcu
ar prokuroru Aināru Persidski

piedaloties prasītājam /pers. A/, prasītāja pilnvarotajam pārstāvim /pers. B/, atbildētājas maksātnespējīgās SIA "/Nosaukums/" maksātnespējas procesa administratorei Ievai Brokai, Valsts darba inspekcijas pārstāvei /pers. C/

izskatīja atklātā tiesas sēdē, izmantojot Microsoft Teams platformu, civillietu /pers. A/ prasībā pret maksātnespējīgās SIA "/Nosaukums/" par nesaņemtās darba samaksas piedziņu un morālā kaitējuma atlīdzības piedziņu sakarā ar maksātnespējīgās SIA "/Nosaukums/" maksātnespējas procesa administratores Ievas Brokas apelācijas sūdzību par Zemgales rajona tiesas 2023.gada 21.februāra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2022.gada 20.janvārī prasītājs /pers. A/ cēlis prasību pret atbildētāju SIA "/Nosaukums/" par nesaņemto darba samaksu.

Prasītājs izvirzījis prasījumu atzīt, ka atbildētāja laika posmā no 2020.gada janvāra līdz 2022.gada janvārim nav uzskaitījusi un apmaksājusi prasītājam faktiski nostrādātas 7026 virsstundas, no kurām 3628 stundas veikts nakts darbs, 444 stundas veikts darbs svētku dienās, 136 stundas veikts nakts darbs svētku dienās, piedzīt no atbildētājas prasītāja labā nesaņemto darba samaksu 21 765,13 *euro* pēc nodokļu nomaksas.

[1.2] 2022.gada 14.februārī prasības pieteikuma papildinājumos prasītājs lūdz atzīt, ka atbildētāja laika posmā no 2017.gada 23.decembra līdz 2021.gada 26.janvārim nav piešķīrusi prasītājam 99,66 atvaļinājuma dienas, atzīt, ka prasītājs laika posmā no 2021.gada 17.decembra līdz 2022.gada 26.janvārim kavējis darbu piespiedu kārtā atbildētājas vainas dēļ, piedzīt no atbildētājas prasītāja labā nesaņemto darba samaksu 27 582,62 *euro* pēc nodokļu nomaksas.

[1.3] 2022.gada 25.maijā ar prasības pieteikuma papildinājumiem un grozījumiem celti prasījumi: atzīt, ka atbildētāja laika posmā no 2020.gada janvāra līdz 2022.gada janvārim nav uzskaitījusi un apmaksājusi prasītājam faktiski nostrādātas 7026 virsstundas, no kurām 3628 stundas veikts nakts darbs, 444 stundas veikts darbs svētku dienās, 136 stundas veikts nakts darbs svētku dienās, atzīt, ka atbildētāja laika posmā no 2017.gada 23.decembra līdz 2021.gada 26.janvārim nav piešķīrusi prasītājam 99,66 atvaļinājuma dienas; atzīt, ka prasītājs laika posmā no 2021.gada 17.decembra līdz 2022.gada 26.janvārim kavējis darbu piespiedu kārtā atbildētājas vainas dēļ; piedzīt no atbildētājas prasītāja labā nesaņemto darba samaksu 26 909,27 *euro* pēc nodokļu nomaksas; piedzīt no atbildētājas prasītāja labā morālā kaitējuma atlīdzību 10 000 *euro*.

Prasītājs norāda, ka no prasības summas 27 582,62 *euro*, ir atņēmis 673,35 *euro* darba algu, ko saņēmis no atbildētājas 2022.gada 28.februārī.

[1.4] Prasības pieteikumā norādīts, ka prasītājam bija jāveic darbs bez atbilstošas atlīdzības. Faktiski nelegāli nodarbināts, izmantojot darba devēja kā stiprākās puses varu un resursus. Prasītājs strādājis apjomīgu nefiksētu virsstundu daudzumu, ievērojami pārsniedzot valstī noteikto normālo darba laiku. Tas radīja pārgurumu, spēku izsīkumu, nevarēja veltīt pienācīgu laiku atpūtai un ģimenei, kas noveda pie psiholoģiskas pārslodzes. Atbildētāja ar to pieļāvusi netaisnīgu attieksmi un aizliegumu radīt nelabvēlīgas sekas, nenodrošinot taisnīgus darba apstākļus un darba samaksu. Prasītājs mēnesī ir strādājis 400 – 500 stundu, veicot darbu gandrīz trīskāršā apjomā. Radītais kaitējums ir loģiski izrietošs, konstatējot atbildētājas pārkāpumu.

Prasība pamatota ar Latvijas Republikas Satversmes 92.pantu, Darba likuma 29., 31., 59., 65., 67., 68., 137.pantu, Civilprocesa likuma 1., 127., 128.pantu.

[2] Atbildētāja prasību neatzīst pilnīgi, paskaidrojot turpmāk minēto.

[2.1] Atbildētāja vienmēr precīzi uzskaitīja prasītāja nostrādātās stundas, veicot pilnu samaksu par darbu, par nostrādātajām virsstundām un nakts stundām, kā arī par darbu svētku dienās. Darba samaksa ir izmaksāta prasītājam pilnā apjomā.

[2.2] Veicot aprēķināto summu pārbaudi, tika atrasta grāmatvedības kļūda, summa 673,35 *euro,* kura nekavējoties tika izmaksāta prasītājam.

[2.3] Atbildētāja ir pārliecināta, ka sistēmas un programmnodrošinājums prasītāja mobilajā telefonā, tostarp GPS, fotogrāfijas no prasītāja mobilā tālruņa un ekrānšāviņi no prasītāja datora, nevar būt par pierādījumu lietā, nevar pierādīt faktiski veiktā darba apjomu. Atbildētāja apliecina, ka tās iesniegtie darba grafiki ir patiesi un atbilst reālajai situācijai. Prasītāja nostrādātā darba uzskaite un aprēķinātā darba alga atbilst faktiski nostrādātajam laikam, ko apliecina darba laika uzskaites tabeles, darba algas aprēķināšanas tabula, darbinieka personīgā konta un atbildētājas norēķinu konta izdrukas.

Pamatojoties uz Darba likuma 62., 149., 150.pantu, Civilprocesa likuma 1., 93., 147., 148.pantu, lūdz prasību noraidīt.

[3] Iesniedzot atsauksmi uz atbildētājas paskaidrojumiem, prasītājs norāda, ka pierādīšanas pienākums gulstas uz darba devēju kā stiprāko attiecību pusi. Prasītājs vadījies no darba līguma ar atbildētāju un iesniedzis tikai tādus darba grafikus, kuri ir sastādīti tieši atbildētājas vajadzībām, ar atbildētājas rekvizītiem.

[4] Tiesas sēdes pārtraukuma laikā, 2023.gada 11.janvārī, prasītājs paziņojis, ka saņēmis sertificēta grāmatvedības uzņēmuma veiktu prasības summas un vidējās izpeļņas aprēķinu, kā rezultātā mainās prasības summa. Tiek precizēts prasījums par to, ka atbildētāja laika posmā no 2017.gada

29.decembra līdz 2021.gada 26.janvārim nav piešķīrusi prasītājam 56,16 atvaļinājuma dienas. Tiek grozīta prasības summa - nesaņemtā darba samaksa 30 396,93 *euro,* neizmantotā atvaļinājuma kompensācija 3310,07 *euro* (56,16 atvaļinājuma dienas x dienas vidējā izpeļņa 58,94 *euro*), kompensācija par piespiedu kavējuma 27 dienām 1591,38 *euro* (27 x dienas vidējā izpeļņa 58,94 *euro*), līdz ar to prasības summa ir 34 625,03 *euro* pēc nodokļu nomaksas, jo atņēmis 673,35 *euro*, ko saņēmis no atbildētājas 2022.gada 28.februārī. /Amats/ ir aprēķinājis arī valstij nesamaksātos nodokļu maksājumus 23 229,75 *euro*.

[5] Zemgales rajona tiesa ar 2023.gada 21.februāra spriedumu apmierināja /pers. A/ prasību pret SIA "/Nosaukums/" par nesaņemtās darba samaksas piedziņu.

Tiesa nosprieda piedzīt no SIA "/Nosaukums/" par labu /pers. A/ neizmaksāto darba samaksu par laika periodu no 2020.gada 1.janvāra līdz 2022.gada 26.janvārim 31 314,96 *euro* un kompensāciju par neizmantoto atvaļinājumu par laika periodu no 2018.gada 1.janvāra līdz 2022.gada 26.janvārim 3310,07 *euro*, kopā 34 625,03 *euro* pēc nodokļu nomaksas. Noteikt SIA "/Nosaukums/" pienākumu nomaksāt par /pers. A/ likumā noteiktos nodokļu maksājumus.

Noraidīt pilnīgi /pers. A/ prasību pret SIA "/Nosaukums/" par morālā kaitējuma atlīdzības piedziņu ar prasījuma summu 10 000 *euro*.

Spriedums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[5.1] Starp pusēm nav strīda, ka laikā no 2017.gada 23.decembra līdz 2022.gada 26.janvārim puses saistījušās darba tiesiskajās attiecībās, kas tika izbeigtas ar pušu vienošanos, kad atbilstoši Darba likuma 128.panta pirmajai daļai, iestājās atbildētājas pienākums izmaksāt prasītājam viņam pienākošās naudas summas.

Nav strīda, ka laikā no 2021.gada 17.decembra līdz 2022.gada 26. janvārim prasītājs nav ticis nodarbināts pie atbildētājas.

Darba līgumā pielīgts summētais darba laiks, darba samaksa un izmaksas kārtība. Darba līguma noteikumi pieļauj darbiniekam būt nodarbinātam arī pie cita darba devēja, tikai ar darba devēja rakstveida piekrišanu/atļauju. Prasītājs paskaidrojis, ka no 2021.gada novembra uzsācis darbu pie cita darba devēja, saņemot atbildētājas piekrišanu tam mutvārdos. Darba līguma nosacījums par rakstveida atļaujas saņemšanu nav ticis ievērots. Tomēr strīda izšķiršanā tam nav būtiskas vai izšķirošas nozīmes, vērtējot kā celtās prasības pamatu, tā priekšmetu un celtos prasījumus.

Atbildētāja nav pierādījusi, ka ir nodrošinājusi prasītāju ar darbu pieteiktā strīdus periodā, kad pierādīšanas pienākums uzlikts atbildētājai.

Atbildētāja apstrīd, ka darba tiesisko attiecību laikā, prasītājs nebūtu izmantojis ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu (sk. Darba likuma 149.pantu). Tādēļ šie apstākļi pakļaujas tiesas vērtēšanai pušu sacīkstē.

[5.2] Saskaņā ar prasītāja sniegto informāciju /vieta/ uz līguma pamata veikusi aprēķinus par nostrādātajām stundām, t.sk., svētku dienās, nakts stundās, virsstundas, valstī noteikto minimālo darba laiku, algas likmi piemērojot kā līgumā noteikto, tā, pieaugot minimālās darba samaksas apmēram, valstī noteikto minimālo darba samaksu un atbildētājas iesniegtajiem datiem, aprēķināta izmaksājamā summa, alga, nodokļi un starpība. Izmaksājamā summa kopā 30 396,39 *euro,* nodokļi 23 229,75 *euro*. Aprēķināta vidējā izpeļņa. Vidējais stundu skaits darba dienā 16,30 (1972/121 darba dienu skaits). Stundas vidējā izpeļņa 9958,41 *euro,* sešu mēnešu darba samaksas kopsumma/1972 stundas=5,05 *euro* /h (bruto). Dienas vidējā izpeļņa – stundas vidējā izpeļņa x vidēji nostrādātais stundu skaits darba dienā 5,05 x 16,30 = 82,32 *euro* (bruto)/ 58,94 *euro* (neto).

[5.3] Darba algas aprēķināšanas tabula par 2020., 2021.gadu pierāda, ka 2020.gadā prasītājam uzskaitīts darba laiks trīs mēnešu periodā, kas ir mazāks nekā valstī noteiktais normālais darba laiks, tai skaitā, nakts stundas un svētku stundas pirmajā pusgadā. Virsstundas nav norādītas arī 2021.gada pirmajos trīs mēnešos. No 2021.gada aprīļa uzskaitītas prasītāja darba stundas, kas pārsniedz valstī noteikto normālo darba laiku, izņemot jūniju, uzskaitītas nakts stundas, svētku stundas un virsstundas aprīlī un maijā. Jūlijā, augustā, septembrī, novembrī, decembrī nostrādātais darba laiks norādīts mazāks kā valstī noteiktais normālais darba laiks, t.sk., nakts stundas. Oktobrī lielāks, tostarp, nakts stundas un virsstundas. 2022.gada janvārī darba uzskaite nav veikta. Atbildētājas aprēķinā norādītas ziņas, ka prasītājs nostrādājis 2996 stundas, tai skaitā, 1032 nakts stundas, 92 svētku stundas, 70 virsstundas, ar bruto darba samaksu 11 516,61 *euro* par normālajām darba stundām, faktiski izmaksāts bankā 12 311,24 *euro*. Noteiktā bruto darba samaksa svārstās no 2,60 *euro* līdz 3,13 *euro*.

Atvaļinājuma tabulā norādīts, ka prasītājam aprēķināts atvaļinājuma periods - kompensācija par periodu no 2018.gada 1.janvāra līdz 2022.gada 26.janvārim, bruto summa 1835,27 *euro,* kopā par 82 dienām. Nav pamata uzskatīt, ka tāda samaksa ir tikusi veikta.

Iekšzemes pārvedums un konta izraksts pierāda, ka darba samaksa pārskaitīta prasītājam katru mēnesi, sākot ar 2020.gada februāri līdz 2020.gada decembrim un no 2021.gada februāra līdz decembrim. 2021.gada 1.septembrī samaksāta atvaļinājuma nauda 173 *euro*, 2021.gada novembrī ieskaitīta prēmija 387 *euro* un decembrī prēmija 355 *euro*, darba alga par novembri 700 *euro*, decembrī prēmija 531,65 *euro*, 175,35 *euro*, 2022.gada 22.februārī darba alga par 2022.gada janvāri 486,92 *euro*.

Personīgais konts prasītājam liecina, ka par 2018., 2019. gadu norādīts, ka prasītājs atradies atvaļinājumā no 2018.gada 1.decembra līdz 31.decembrim, no 2019.gada 2.decembra līdz 2020.gada 4.janvārim. 2020.gadā atvaļinājumā no 2020.gada 1.decembra līdz 31.decembrim. 2021.gadā atvaļinājumā no 17.augusta līdz 30.augustam. 2022.gadā norādīts, ka nostrādātas 17 dienas, atvaļinājuma kompensācija 709,80 *euro*, algas likme 2,98. Atbrīvots no darba 2022.gada 26.janvārī ar 2021.gada 28.decembra rīkojumu.

Nav pamata uzskatam, ka darba tiesisko attiecību laikā prasītājs būtu cēlis kādus iebildumus vai apstrīdējis atbildētājas veikto darba laika uzskaiti vai aprēķinus un to veikšanas pamatotību.

Tas, ka prasītājs veica darbu, kad tas norādīts atbildētājas iesniegtajās darba laika uzskaites tabelēs, netiek apstrīdēts. Par to prasītājs ir saņēmis darba samaksu, ko atzinis.

[5.4] Prasītājs norāda, ka bija jāstrādā 24 stundu maiņās, parasti trīs diennaktis pēc kārtas, tad viena diennakts brīva. Darbs organizēts atbilstoši darba grafikiem, kas uz nākamo mēnesi tika izsniegts ap 25.datumu. Grafiks bija pieejams darba vietā. Faktiskais darba grafiks glabājās /adrese A/, pie pults operatora, galda atvilktnē, viņam bija pienākums pārbaudīt vai persona, kurai pēc grafika jāstrādā, ieradusies darbā. Par faktiski nostrādāto darba laiku atskaites uz /vieta/arī veda atbildētājas darbinieks. Tieši no reālā grafika prasītājs ir vadījies, veicot aprēķinu. Neuzskaitīto virsstundu skaits aprēķināts, salīdzinot valstī noteikto normālo darba laiku ar prasītāja faktiski nostrādāto darba laiku. Prasītājs ir izskaidrojis veikto aprēķinu, atsaucoties uz Darba likuma 67., 68., 75.pantu. Atvaļinājumu izņēmis vienu reizi no 2021.gada 10.jūlija līdz 15.jūlijam, ieskaitot. Prasītājs netika nodarbināts no 2021.gada 17.decembra līdz 2022.gada 26.janvārim 27 dienas bez jebkāda faktiska un tiesiska pamata, darbu kavēja piespiedu kārtā, atbildētājas vainas dēļ, jo netika izsniegts darba grafiks. Par cik prasītājam nav zināms, par ko atbildētāja samaksāja 673,35 *euro*, viņš par šo summu samazina prasības summu.

Prasītājs paskaidro, ka strādājis /vieta/, /adrese A/ un mobilajā grupā, kuras bāzes vieta arī bija noteikta /adrese A/. No 2021.gada novembra paralēli sācis strādāt pie cita darba devēja, saistībā ar darba samaksas kavēšanos un solījumu nepildīšanu par pilnas darba samaksas izmaksu. Sarunas par darba tiesisko attiecību izbeigšanu uzsākusi atbildētāja 2021.gada decembra sākumā, kam prasītājs piekritis, ja tiks izmaksāta visa pienākošā darba samaksa. 2021.gada 16.decembrī nostrādājis pēdējo nakts maiņu un tālāk grafiks vairs netika sastādīts. 2022.gada 26.janvārī prasītājs parakstīja vienošanos par darba tiesisko attiecību izbeigšanu, jo saprata, ka vienošanās un labprātīga pilna darba samaksas saņemšana nebūs iespējama.

[5.5] Salīdzinot darba grafikus, ko iesniegušas puses, secināms, ka prasītāja iesniegtie pierādījumi kopumā liecina, ka ar tehniskiem līdzekļiem

veikto lokācijas vietu un laiku, pietiekami pierādīts, ka prasītāja fotografētajos grafikos norādītajā laikā, prasītājs ticami pildījis darba pienākumus uz mutvārdu vienošanās pamata, tostarp, atrodoties "dežūrgatavībā". Pretējā gadījumā, viņš nevarētu zināt, kad ierasties darba pienākumu pildīšanai, kas redzams no prasītāja iesniegto darba grafiku kopuma.

[5.6] Prasītāja iesniegtie pierādījumi liecina, ka viņš pildījis darba pienākumus kā darba dienās, brīvdienās, tā naktīs un svētku un svinamās dienās. Savukārt, atbildētājas iesniegtie pierādījumi neatspēko prasītāja iesniegtos, bet rada pārliecību, ka tās veiktā darba laika uzskaite ir slēpt faktiski nostrādāto laiku, kas būtiski pārkāpj ar likumu noteikto pieļaujamo stundu skaitu, ar mērķi samazināt prasītājam pienākošos darba samaksu. Atbildētājas iesniegtie pierādījumi strīdā liecina, ka atbildētājas atspoguļotā informācija nav patiesa.

Prasītāja iesniegtās darba grafiku fotogrāfijas un ar tehniskiem līdzekļiem izdarītā atrašanās laiks un vieta, pārvietošanās starp objektiem šajā laikā un atrašanās noteiktā vietā, pierāda, ka prasītājs veicis darba pienākumus pēc grafikiem, ko saņēmis no atbildētājas kā darba devējas. Tam pretējus secinājumus izdarīt nevar. Tikai apstāklis, ka atbildētāja to noliedz, neizslēdz ticamu un loģisku prasītāja rīcību, pildot darba pienākumus, darba devējas uzdevumā. Prasītājs nevarētu veikt darbu, ja nezinātu, kurā dienā un, cikos jāierodas darbā, lai veiktu darbu summētā darba laika apstākļos. Ticami pierādīts, ka prasītājs zināja, kad viņam ir jāstrādā un veikto darba laiku ir fiksējis ar tehniskiem līdzekļiem, atbilstoši tiem darba grafikiem, kurus iesniedzis tiesā. Tas nav pretrunā Darba likuma 140.panta pirmās daļas noteiktajam, jo darbinieks zināja, kad viņam ir jāstrādā.

Tā prasītājs ir pierādījis, ka atbildētāja kā darba devēja, veicot darba laika uzskaiti, un, noformējot darba laika uzskaites tabeles, ir uzskaitījusi mazāk stundas nekā faktiski ir nostrādāts un, līdz ar to nav izmaksājusi darba samaksu pilnā apmērā.

[5.7] Saskaņā ar prasītāja sniegto informāciju,/vieta/uz līguma pamata, veikusi aprēķinus par nostrādātajām stundām, t.sk., svētku dienās, nakts stundās, virsstundas, valstī noteikto minimālo darba laiku, algas likmi, piemērojot kā līgumā noteikto, tā, pieaugot minimālās darba samaksas apmēram, valstī noteikto minimālo darba samaksu un atbildētājas iesniegtajiem datiem, aprēķināta izmaksājamā summa, alga, nodokļi un starpība. Pārbaudot iesniegtos aprēķinus, tie ir izmantojami par pamatu piespriežamās darba samaksas noteikšanai, ņemot vērā, ka abu pušu – prasītāja sākotnējā aprēķinā piemērotā stundas tarifa likme 2,60 *euro* ir zemāka par valstī noteikto minimālo un darba samaksas aprēķinos piemēroto stundas tarifu likmi un atbildētājas aprēķinos par 2020.gadu darba samaksas aprēķiniem (sk. personīgā konta kartītē) dažos mēnešos ir piemērojusi lielāku stundas tarifu likmi, nekā pielīgts līgumā, bet 2021.gadā ir piemērojusi stundas tarifa likmi, kas nedaudz pārsniedz valstī noteikto minimālo stundas tarifa likmi.

Prasītājs veicis aprēķinu, balstītu uz /amats/ aprēķinu, ka nesaņemtā darba samaksa ir 30 396,93 *euro*, neizmantotā atvaļinājuma kompensācija 3310,07 *euro* (56,16 atvaļinājuma dienas x dienas vidējā izpeļņa 58,94 *euro*). Kompensācija par piespiedu kavējumu 1591,38 *euro* (27 piespiedu kavējuma dienas x dienas vidējā izpeļņa 58,94 *euro*), no to summas atņemti atbildētājas samaksātie 673,35 *euro*. Līdz ar to prasības summa 34 625,03 *euro*.

Atbildētāja nav pierādījusi, ka ir nodrošinājusi prasītāju ar darbu 2021.gada decembrī, no 17.datuma un 2022.gada janvārī, līdz darba tiesisko attiecību izbeigšanai. Apstāklis, ka prasītājs uzsācis darba attiecības pie cita darba devēja 2021.gada novembrī, nesaņemot atbildētājas rakstisku piekrišanu, neizslēdz to, ka pierādīšanas pienākums, līdz darba tiesiskās attiecības bija izbeigtas, ka atbildētāja ir nodrošinājusi prasītāju ar darbu, nav izpildīts.

[5.8] Ar prasītāja tehniskiem līdzekļiem izdarītu lokalizācijas – atrašanās vietu un laiku, kas fiksēts ar prasītāja tālruni, pielietojot interneta resursus, pārvietošanos, ar laika skalu un maršrutu, fotografētiem darba grafikiem (no 2020.gada janvāra līdz 2021.gada decembrim) prasītājs pierāda prasībā norādītos faktus un apstākļus, ka pēdējo divu gadu laikā darba tiesiskajās attiecībās nav uzskaitītas 7026 nostrādātās virsstundas, no kurām 3628 stundās veikts nakts darbs, 444 stundas veikts darbs svētku dienās, bet 136 stundas nakts darbs svētku dienās.

[5.9] Darba piespiedu kavējumu veido darba devēja prettiesiskas darbības, liedzot darbiniekam darbu un tiesības uz samaksu par šo darbu. Iekams darba tiesiskās attiecības nav izbeigtas, prezumējams, ka atbildētājai ir pienākums nodrošināt prasītāju ar darbu. Pretējā gadījumā, nav saprotams laiks, kurš noteikts kā tāds, kad darba tiesiskās attiecības tiek izbeigtas.

Darba piespiedu kavējuma (Darba likuma 74.panta otrā daļa, 126.panta pirmā daļa) izslēdzoši iebildumi un pierādījumi no atbildētājas nav iesniegti. Darba grafiki, lai varētu izpildīt darbinieka saistību, nav iesniegti, aprēķins nav veikts.

Tādējādi atbildētājai ir pienākums samaksāt prasītājam par visu darba tiesisko attiecību laiku, atbilstoši viņa aprēķinam, kurš tieši pušu sacīkstē nav ticis apstrīdēts.

[5.10] Atbildētājas iesniegtie pierādījumi liecina, ka 2020.gada janvārī prasītājs nostrādājis 48 darba stundas, t.sk., 16 nakts stundas, 16 svētku stundas /vieta//adrese B/: strādājis 1., 2., 30., 31.janvārī, 3., 4., 5., 6.janvārī bijis atvaļinājumā (personīgā kontā norādīts, ka atvaļinājumā no 2019.gada 2.decembra līdz 2020.gada 4.janvārim); 96 darba stundas, t.sk., 32 nakts stundas strādājis /vieta//adrese A/; 3.-6.janvārim bijis atvaļinājumā. Tas neatbilst personīgā konta ierakstiem, ka bijis atvaļinājumā no 2019.gada 2.decembra līdz 2020.gada 4.janvārim.

Prasītāja iesniegtie fotografētie darba grafiki prasītājam liecina, ka 2020.gada janvārī viņš nostrādājis 324 darba stundas /vieta/ /adrese A/, t.sk., 1., 3., 4., 5.janvārī, kad atbildētājas iesniegtā uzskaite liecina, ka viņš bijis atvaļinājumā; 192 darba stundas /vieta//adrese A/, t.sk., 1., 2., 5., 6.janvarī, kad atbildētājas uzskaite liecina, ka viņš bijis atvaļinājumā. Ar tehniskiem līdzekļiem fiksētā atrašanās vieta un laika skala un prasītāja paskaidrojumi liecina, ka diennakts maiņa turpināta no 2019.gada 31.decembra, fiksēti braucieni uz /vieta/ izsaukumiem un atrašanās vieta starp izsaukumiem /adrese A/.

No atbildētājas iesniegtajiem darba grafikiem par 2020.gada decembri redzams, ka prasītājs no 1. – 31.decembrim bijis atvaļinājumā (atbilst personiskā konta ierakstam); no prasītāja iesniegtajiem darba grafikiem, ka noteiktas 368 darba stundas /vieta//adrese A/; 132 darba stundas /vieta//adrese A/.

No darba grafikiem, ko iesniegusi atbildētāja, redzams, ka laikā no 2021.gada 17. – 30.augustam prasītājs ir atvaļinājumā (atbilst personīgā konta ierakstam, ka atvaļinājumā no 17.- 30.augustam); no prasītāja iesniegtā darba grafika redzams, ka 304 darba stundas /vieta//adrese A/;17.-30.atvaļinājumā; 56 darba stundas /vieta//adrese A/,18.-29.atvaļinājumā.

Prasītājs paskaidro, ka nav ņēmis atvaļinājumu, ir strādājis. Par to, ka norādīts atvaļinājums, cēlis iebildumus, par grafika izmaiņām atbildēts, ka satraukumam nav pamata, viss būs nokārtots. Neatbilstības radās starp laika skalu un stundām grafikā, jo sarunājis ar kolēģiem, kas strādās viņa vietā, jo atbildētāja atteica dot brīvdienas. Visas maiņas samaksājis no savas algas. Norāda, ka nostrādājis 340 stundas dienā un 200 nakts stundas, kopā 540 stundas.

Laika skalas un maršrutēšana laikā no 2021.gada 1. - 31.augustam pierāda, ka prasītājs ticami, iespējams, veicis darba pienākumus, ņemot vērā darba grafikus to kopumā, bet noteikti, izslēdzot grafikos norādīto prasītāja atrašanos atvaļinājumā.

Atbildētājas sniegtās ziņas ir nepatiesas. Pēc atbildētājas veiktās uzskaites, aprēķiniem un izmaksātajām summām nav iespējams pārliecināties kā tieši un par kādu periodu veikts atbildētājas aprēķins. Tādēļ pušu sacīkstē, ticamība piešķirama prasītāja aprēķinam, kurā izmantoti aprēķini atbilstoši Darba likuma 75.panta noteikumiem par vidējo izpeļņu.

[5.11] Atbildētāja nav pierādījusi, ka ir nodrošinājusi prasītājam iespēju izmantot atvaļinājumu. Prasītāja iesniegtie pierādījumi liecina, ka laikā, ko uzskaitījusi atbildētāja kā prasītāja atrašanos atvaļinājumā, prasītājs faktiski ticis nodarbināts.

Prasītāja prasījums pušu sacīkstē ir pierādīts, tostarp, ar /amats/ veiktu aprēķinu, kura pamatotību atbildētāja noteikti nav apstrīdējusi, tādēļ ir

apmierināms, saskaņā ar Darba likuma 75.pantu un 149.panta piekto daļu.

[6] Par minēto spriedumu apelācijas sūdzību iesniedza atbildētājas maksātnespējīgās SIA "/Nosaukums/" maksātnespējas administratore Ieva Broka, pārsūdzot to apmierinātajā daļā, norādot turpmāk minētos apsvērumus.

[6.1] Problēmas starp prasītāju un atbildētāju radās pēc tam, kad 2018.gadā Valsts ieņēmumu dienests (turpmāk - VID) sāka pievērst pastiprinātu uzmanību atbildētāja veiktajai saimnieciskajai darbībai. Proti, VID no 2017.gada 26.jūnija līdz 2018.gada 29.maijam veica atbildētāja valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu iedzīvotāju ienākuma nodokļa un pievienotās vērtības nodokļa auditu par 2016.gada janvāri - 2017.gada februāri.

VID no 2019.gada 16.jūlija līdz 2020.gada 3.novembrim (ar pārtraukumu no 2019.gada 23.augusta līdz 2020.gada 29.maijam, izņemot 2019.gada 26., 28., 29.augustu, 2., 3., 6., 8.-11., 27., 30.septembri, 11., 14.oktobri, 7., 13., 15., 25.novembri, 16.decembri, 2020.gada 5. līdz 9.jūnijam, pagarinājumu līdz 90 dienām), veica atbildētāja pievienotās vērtības nodokļa, iedzīvotāju ienākuma nodokļa, un valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu auditu par 2018. gada jūliju-2019.gada aprīlim.

Izvērtējusi atbildētāja pārstāvja administratorei nodotos atbildētāja dokumentus, un Administratīvās rajona tiesas sniegto informāciju, administratore konstatēja, ka VID /amats/ 2021.gada 30.marta lēmumā Nr./numurs/ (turpmāk - Lēmums), cita starpā, konstatēts, ka ...[...]... audita rezultātā secināts, ka SIA "/Nosaukums/" noformēja dokumentus par faktiski neesošiem darījumiem ar vairākiem uzņēmumiem, ar mērķi samazināt ar nodokli apliekamo ienākumu un gūt neuzskaitītus naudas līdzekļus, kuri izmantoti "aplokšņu algu" izmaksai apsardzes darbiniekiem. Turklāt SIA "/Nosaukums/" krāpnieciskas shēmas izveidošanā iesaistījās apzināti, ar mērķi samazināt valsts budžetā maksājamo IIN un VSAOI apsardzes darbiniekiem, kā arī nepamatoti veikt PVN priekšnodokļa atskaitījumus...[...]...

Lietā ir strīds, vai auditā gūtie pierādījumi ir pietiekami secinājumam, ka SIA "/Nosaukums/" faktiski nav saņēmusi apsardzes pakalpojumus no uzņēmumiem, kā arī preces (dažādas apsardzes iekārtas) no uzņēmumiem, noformējot dokumentus par faktiski neesošiem darījumiem, ar mērķi samazināt budžetā maksājamo PVN, kā iegūt neuzskaitītus naudas līdzekļus darba algu "aploksnēs" izmaksai....[...]...Tāpat no paskaidrojumiem un pārbaudei iesniegtajiem dokumentiem konstatējamas norādes, ka visas darbinieku faktiski nostrādās darba stundas nav uzskaitītas un apsargiem tiek izmaksāta alga "aploksnēs"...[...]...

Pamatojoties uz atbildētāja pārstāvja pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā, ir ierosināta administratīvā lieta Nr.A420156421 par VID Lēmuma atcelšanu. Lai arī gala nolēmums minētajā tiesvedībā vēl nav pieņemts, uzskatāms, ka VID Lēmums, ar kuru konstatēts, ka atbildētāja algas darbiniekiem izmaksājis aploksnēs ir pamatots.

Ņemot vērā minētos apstākļus, secināms, ka atbildētāja pārstāvis tiesai nevarēja iesniegt VID Lēmumu, ar kuru konstatēts, ka atbildētāja algas darbiniekiem izmaksāja aploksnēs, jo tādā gadījumā atbildētāja pārstāvis atzītu VID secinājumus par pamatotiem un tiesvedībai administratīvajā lietā Nr.A420156421 vairs nebūtu nozīmes, kā arī atbildētāja pārstāvis atzītu, ka veicis Krimināllikuma 217.[1] pantā noteikto noziedzīgo nodarījumu.

Attiecīgi atbildētāja pārstāvja vēlme izvairīties no normatīvajos aktos noteiktās atbildības, bija iemesls tam, kāpēc atbildētāja pārstāvis nesniedza tiesai izvērstus paskaidrojumus par prasītāja prasību.

Papildus norādāms, ka ir ierosināts kriminālprocess, kura ietvaros tiek vērtēts jautājums par atbildētāja nodarbinātajiem darbiniekiem.

Pirmās instances tiesas spriedumā pamatoti norādīts, ka "tāda veida nodarbošanās nebūtu iespējama bez pušu vienošanās, turklāt, to slēpjot no valsts iestādēm, ilgstošā laika periodā. Iespējams, tas liecina par tādu pušu vienošanos, kas netiek atklāta ne tiesai, ne sabiedrībai. Prasītājs norādījis savus motīvus - vēlmi nopelnīt. Uz to norāda arī atbildētāja, uzskatot, ka prasītāja mērķis ir nepamatoti gūt mantisku labumu. Iespējams, tas liecina, ka daļu samaksas prasītājs ir saņēmis, apejot noteikto kārtību. Par to netieši liecina arī atbildētājas iesniegtie rakstveida pierādījumi, tostarp, tie kas attiecas uz maksājumiem pēc prasības celšanas, kā arī tieši neidentificējamie".

Administratore neapšauba VID Lēmumā izdarītos secinājumus par to, ka atbildētāja darbiniekiem (tajā skaitā arī prasītājam) maksājumi veikti "aploksnēs". Minēto apliecina arī paša prasītāja rīcība, kuras pamatotu novērtējumu sniegusi tiesa. Proti, prasītājs ilgstoši ir piekritis parādnieka noteiktajai darba kārtībai, akceptējis tādu sadarbību, nepieprasot pušu rakstveida vienošanos, jo šāda nodarbināšana nebūtu iespējama bez prasītāja piekrišanas.

Administratore nerod loģisku izskaidrojumu prasītāja rīcībai divu gadu garumā, neveicot nekādas tiesiskas darbības, lai saņemtu visus, prasītāja ieskatā, tam pienākošos maksājumus no atbildētāja, kurus tas divu gadu garumā neizmaksā prasītājam. Prasītāja "akla uzticēšanās atbildētāja apgalvojumiem" vērtējama kritiski, ņemot vērā, ka prasītājs ir pilngadīga, rīcībspējīga un spriestspējīga persona un nevarēja nesaprast, ka ilgstošu maksājumu nesaņemšana (kā to apgalvo prasītājs) no atbildētāja, ir pretēja normatīvo aktu prasībām.

Administratore, ņemot vērā spriedumā minēto, nekonstatē tādus pierādījumus, lai varētu apgalvot, ka atbildētāja prasītājam ir izmaksājusi mazāku darba samaksu, nekā tas būtu savstarpēji nolīgts un norādīts atbildētāja aprēķinos. Administratore par pamatotu uzskata, prokurora viedokli, ka atbildētāja veica darba laika uzskaiti, savukārt prasītājs atbildētājas darba laika uzskaites tabelēs parakstījās un attiecīgi iepazinās ar to saturu, apliecinot, ka aprēķins ir pareizs un atbilst prasītāja faktiski nostrādātajam darba laikam. Prasītājs nav izteicis pretenzijas atbildētājai par nepareizu darba samaksu ar brīdi, kad konstatēja, viņaprāt, nepareizos aprēķinus jau kopš 2020.gada. Līdz pat 2022.gadam turpināja strādāt pie atbildētājas, kas liecina par to, ka atbildētājas veiktā darba laika uzskaite, atbilda prasītāja nostrādātajam darba laikam. No tā izriet, ka atbildētājas iesniegtie pierādījumi ir ticami un apstiprinās ar paša prasītāja rīcību, neizsakot atbildētājai pretenzijas par darba laika uzskaiti.

Administratores ieskatā prasītāja vēlmei nopelnīt maksimāli lielākus naudas līdzekļus bija izšķiroša nozīme, lai prasītājs piekristu ne tikai gūt nedeklarētus ienākumus, bet arī nesaprastu, ka ilgstošu maksājumu nesaņemšana (kā to apgalvo prasītājs) no atbildētāja, ir pretēja normatīvo aktu prasībām.

No VID Lēmuma ir iespējams konstatēt, ka "aplokšņu" maksājumi tika veikti gan tām personām, kuras bija darba tiesiskajās attiecībās ar atbildētāju, gan tādām neidentificētām personām, kuras nekad nebija darba tiesiskajās attiecībās ar atbildētāju, līdz ar to nav pamata uzskatīt, ka prasītājs neietilpst to atbildētāja darbinieku skaitā, kuriem veikti "aplokšņu" maksājumi.

Līdz ar to administratore uzskata, ka prasītāja vienīgais patiesais nodoms, ceļot prasību pret atbildētāju, ir bijusi vēlme nepamatoti iedzīvoties.

[6.2] Attiecībā par prasītāja apgalvojumiem, ka tas ilgstoši ir strādājis virsstundas bez pārtraukumiem, vēršama uzmanība, ka VID Lēmumā, cita starpā, atzīts, ka…[…]… Vienlaikus no pārbaudes materiāliem konstatējams, ka naudas līdzekļi tika izmantoti, tajā skaitā, darba algas "aploksnēs" izmaksāšanai auditā darbiniekiem par faktiski nostrādātām darba stundām, kuras nav uzskaitītas SIA "/Nosaukums/" un tās deklarēto apakšuzņēmēju grāmatvedības dokumentos un darba devēju ziņojumos. Turklāt, ņemot vērā pārbaudē konstatēto būtiski lielo starpību starp SIA "/Nosaukums/" apakšuzņēmumu darba devēja ziņojumos deklarēto darba stundu un šo uzņēmumu vārdā noformētajos dokumentos norādīto fiziskās apsardzes stundu skaitu, ir pamats secināt, ka SIA "/Nosaukums/" fiziskās apsardzes pakalpojumu sniegšanai ir nodarbinājusi neidentificētus darbiniekus, kuri nav uzrādīti auditam iesniegtajās darba laika uzskaites tabelēs, algu sarakstos, ziņojumos par VSAOI un IIN un citos uzņēmuma dokumentos....[...]...

Papildus norādāms, ka atbildētāja nevar pierādīt, ka prasītājs iekļuvis ceļu satiksmes negadījumā, kurā it kā iekļuva, pildot darba pienākumus, jo atbildētājas rīcībā nav šādu pierādījumu, kā arī atbildētāja nevar ar GPS signālu palīdzību pierādīt, ka prasītājs pildīja darba pienākumus norādītajā laikā. Proti, kā to pamatoti norādījis prokurors, tad GPS signāls tikai norāda, ka prasītājs atradās transportlīdzeklī vai vietā, bet tas nepierāda, ka viņš pildīja

darba pienākumus.

Vienlaikus administratore konstatējusi, ka no bijušo atbildētājas darbinieku bankas norēķinu kontiem secināms, ka algas tiem nav maksātas, bet tie ir saņēmuši prēmijas.

Administratores ieskatā ir apšaubāms, ka atbildētāja darbiniekiem nemaksāja algas, bet maksāja prēmijas. Ņemot vērā VID Lēmumā minēto, administratore pirmšķietami uzskata, ka prēmiju izmaksa pēc VID uzsāktā audita bija veids, kādā, iespējams, daļēji tika legalizēti "aplokšņu maksājumi", kuri attiecīgi arī uzskatāmi par darba samaksu, kuri prasītājam veikti pilnā apmērā.

[6.3] Konstatējams, ka tiesa spriedumā ir formāli norādījusi, ka Valsts darba inspekcija un prokurors ir snieguši atzinumus par prasītāja prasību, taču spriedumā tiesa nekādā veidā nav vērtējusi minētos atzinumus un argumentējusi, kādēļ prasītāja argumentiem ir dota lielāka ticamība un, kādēļ tie tika atzīti par pamatotiem iepretim Valsts darba inspekcijas un prokurora atzinumiem.

[6.4] VDI ieskatā lietā iesniegtās izdrukas pašas par sevi neapliecina faktu, ka /pers. A/ izdrukās fiksētajā laikā faktiski ir veicis darba pienākumus konkrēta darba devēja labā. Tās liecina vien par to, ka konkrētā mobilā ierīce noteiktajā laikā atradusies noteiktajā vietā. Konkrētajā gadījumā, lai varētu sniegt pierādījumos balstītu atbildi par darba pienākumu izpildi, papildus būtu noskaidrojami un vērtējami arī citi apstākļi, piemēram, vai darbiniekam bija jāveic darba pienākumi vietās, kas ir fiksētas atbilstoši /pers. A/ sniegtajai informācijai. Balstoties uz lietā esošajiem pierādījumiem, VDI nevar sniegt pierādījumos balstītu atzinumu par to, vai /pers. A/ tā norādītajā laikā un vietās faktiski veica darba pienākumus SIA labā....[...].

[6.5] Secināms, ka tiesa nav objektīvi, vispusīgi un savstarpējā kopsakarībā novērtējusi lietā esošos pierādījumus un to saturošās ziņas, izdarot kļūdainus secinājumus par lietā nozīmīgiem apstākļiem.

Nepamatots tiesas nolēmums vienlaikus atzīstams arī par nelikumīgu. Turklāt likumības kritērija pārkāpums no tiesas puses izpaužas arī kā materiālo tiesību normu, kas regulē maksātnespējas jomu, nepareiza iztulkošana un piemērošana konkrētās lietas faktiskajiem apstākļiem.

[7] Prasītājs par atbildētājas apelācijas sūdzību iesniedzis rakstveida paskaidrojumus, norādot, ka apelācijas sūdzība ir nepamatota un noraidāma, uzsverot šādus argumentus.

[7.1] Pats atbildētājs (ne pirms maksātnespējas procesa pasludināšanas, ne pēc, ar administratores starpniecību) tiesas procesā aktīvi neiesaistījās, neapmeklēja tiesas sēdes, nesniedza paskaidrojumus un pierādījumus. Administratore uz pirmās instances tiesas sēdēm neieradās, norādot uz savu aizņemtību, kā arī nesniedza nekādus padziļinātus paskaidrojumus vai pierādījumus, t.sk., šobrīd apelācijas sūdzībai pievienotos dokumentus.

Nepastāv nekāds pamats uzskatīt, ka šie dokumenti nebija administratores rīcībā un administratorei būtu bijuši kādi šķēršļi tos iesniegt pirmās instances tiesai izvērtēšanai.

[7.2] Apelācijas sūdzībā plaši aprakstīti dažādas atbildētāja, pirms maksātnespējas procesa pasludināšanas, īstenotas, visticamāk, pretlikumīgas darbības un "shēmas" dažādos veidos, izvairoties no nodokļu nomaksas, tai skaitā, attiecībās ar nodarbinātajiem. Nevar paskaidrot par atbildētāja rīcību, nevar ne noliegt, ne apstiprināt šādu praksi, jo nav atbildētāja pārstāvis un viņam nav zināšanu par uzņēmuma vadības veiktajām darbībām.

Prasītājs prasību ir cēlis atbilstoši Civilprocesa likuma 1.pantam, konstatējot, ka viņa tiesības uz taisnīgu darba samaksu ir aizskartas. Prasītājs lietā ir sniedzis daudz paskaidrojumu (gan rakstiski, gan mutvārdos), sniedzot detalizētu skaidrojumu par savu rīcību un mijiedarbību ar darba devēju. Prasītājs nevar uzņemties atbildību par atbildētāja pārstāvju veiktām nelikumīgām darbībām.

Vienlaikus uzsverams, ka administratores aprakstītās, atbildētāja pretlikumīgās darbības un "shēmas", neviena nav tieši attiecināma uz prasītāju. Neviena iestāde nav konstatējusi, ka tieši prasītājs ir saņēmis "aplokšņu algu". Pat, ja atbildētājs šādu praksi ir piekopis attiecībā uz citiem darbiniekiem, lietā nav gūts neviens pierādījums, ka šāda prakse būtu bijusi piekopta attiecībā uz prasītāju.

[8] Zemgales apgabaltiesas tiesnesis ar 2023.gada 12.aprīļa lēmumu civillietā ierosināja apelācijas tiesvedību, nozīmējot lietas izskatīšanu tiesas sēdē.

[9] Apelācijas instances tiesas sēdē atbildētājas maksātnespējīgās SIA "/Nosaukums/" maksātnespējas procesa administratore Ieva Broka prasību neatzina, apelācijas sūdzību, kas iesniegta 2023.gada 10.martā, uzturēja uz tajā norādītajiem argumentiem. Papildus lūdza pievienot lietas materiāliem Administratīvās rajona tiesas 2023.gada 29.jūnija spriedumu, kurš stājies spēkā. Norādīja, ka minētais nolēmums apstiprina to, ka spēkā arī ir sākotnējais dokuments - Valsts ieņēmuma dienesta 2020.gada 3.novembra lēmums par audita rezultātiem un Valsts ieņēmuma dienesta 2021.gada 30.marta lēmums. Pamatojoties uz minētajiem lēmumiem, paliek spēkā auditā izdarītie secinājumi par 2018.-2019.gada aprīlim, kur atklāti virkne darījumu ar uzņēmumiem, kuriem ir fiktīvs raksturs.

Tiesas sēdē prasītāja pilnvarotais pārstāvis /pers. B/ prasību daļā par nesaņemtās darba samaksas piedziņu uzturēja, apelācijas sūdzību neatzina, uzsverot, ka pirmās instances tiesa šajā daļā taisījusi pamatotu spriedumu. Norādīja, ka pievienojas prasītāja iepriekšējās pārstāves /pers. D/ sniegtajiem paskaidrojumiem iepriekšējā tiesas sēdē. Papildus norādīja, ka nav prasītāja vaina, ka bijis negodprātīgs darba devējs, bet no 2021.gada 30.marta lēmuma secina, ka nauda aploksnēs tika izmaksāta tikai tiem apsargiem, kuriem nebija darba līgumi noslēgti rakstiski. Uzskata, ka nav pierādījumi, ka prasītājs saņēmis "aplokšņu algu".

Motīvu daļa

[10] Izvērtējot prasības pieteikumā, paskaidrojumos par prasību, apelācijas sūdzībā un rakstveida paskaidrojumos norādītos argumentus kopumā ar lietā iesniegtajiem pierādījumiem, pušu pārstāvju paskaidrojumiem, Valsts darba inspekcijas un prokurora atzinumiem tiesas sēdē, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasība ir noraidāma.

[11] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmās daļas un 430.panta trešās daļas noteikumiem apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā, nepārbaudot faktus, kas konstatēti pirmās instances tiesā, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Atbildētāja pirmās instances tiesas spriedumu pārsūdzēja daļā, ar kuru apmierināta prasītāja prasība par nesaņemtās darba samaksas piedziņu. Spriedums daļā par morālā kaitējuma atlīdzības piedziņu nav pārsūdzēts, līdz ar to stājies likumīgā spēkā.

[12] Apelācijas sūdzībā nav apstrīdēti turpmāk norādītie pirmās instances tiesas konstatētie fakti.

[12.1] Nav strīda, ka laikā no 2018.gada 1.janvāra līdz 2022.gada 26.janvārim Darba devēja – atbildētāja, pieņēmusi prasītāju darbā par /amats/, pamatojoties uz 2017.gada 23.decembrī noslēgto darba līgumu Nr./numurs/.

Lietā nav strīda par to, ka darba devēja un darbinieka savstarpējās tiesiskajās attiecībās, darbinieks tiek uzskatīts par neaizsargātāko līgumslēdzēju.

Minētais neizslēdz prasītāja pienākumu sniegt patiesas ziņas par lietas faktiskajiem apstākļiem.

Darba likuma 28.pants noteic, ka darba devējs un darbinieks savstarpējās darba tiesiskās attiecības nodibina ar darba līgumu.

Ievērojot Darba likuma 1.pantu, uz darba līgumu attiecināmi Civillikuma noteikumi par darījumiem, tostarp 1469.pants, saskaņā ar kuru tiesiska darījuma sastāvdaļas ir vai nu būtiskas, vai dabiskas, vai nejaušas un 1470.pants, kurā noteikts, ka būtisks darījumā ir viss tas, kas nepieciešams tā jēdzienam un bez kā arī pats nodomātais darījums nav iespējams.

Atbilstoši Darba likuma 28.panta otrajai daļai ar darba līgumu darbinieks uzņemas veikt noteiktu darbu, pakļaujoties noteiktai darba kārtībai un darba devēja rīkojumiem, bet darba devējs – maksāt nolīgto darba samaksu un nodrošināt taisnīgus, drošus un veselībai nekaitīgus darba apstākļus.

Darbiniekam darba līgumā sākotnēji noteikta darba samaksa - laika alga 2,60 *euro* par vienu nostrādāto darba stundu, nepārsniedzot normālo darba laiku, un ne mazāku par 20 stundām nedēļā. Darbiniekam noteikts summētais darba laiks, darba samaksa un izmaksas kārtība. Visu maksājumu izmaksāšana noteikta vienu reizi mēnesī, ar pārskaitījumu uz darbinieka bankas kontu. Darba līgums noslēgts uz nenoteiktu laiku (lietas 1.sējums 10.-13.lapa).

Juridiskajā literatūrā norādīts, ka "Summētā darba laika uzskaite paredz darba grafikus tieši tāpat kā maiņu darba laika uzskaite. [..] Atsevišķās dienās darba laika ilgums var būt visdažādākais – 24 stundas, 12 stundas, 10 stundas, 4 stundas, u.tml., ievērojot normatīvajos aktos noteiktos pārtraukumus darbā, kā arī lai pārskata periodā nepārsniegtu attiecīgajam darbiniekam noteikto normālo darba laiku. [..] Uz summēto darba laiku neattiecas visi noteikumi par atpūtu. Taču summētajam darba laikam likumdevējs noteicis ārējās robežas (sk. *Skultāne I., Slaidiņa V. Darba tiesības. papildināts un pārstrādāts izdevums. Rīga: Apgāds Zvaigzne ABC, 2017, 201.–202. lpp.*).

Lietā nav strīda par to, ka prasītāja darba laika organizācija notikusi atbilstoši darba devēja sagatavotajam darba grafikam. Prasītājs ir bijis iepazīstināts ar darba grafiku.

[12.2] Darba tiesiskās attiecības pārtrauktas ar 2021.gada 28.decembra pušu vienošanos. 2021.gada 28.decembrī atbildētājs pieņēma rīkojumu Nr./numurs/ "Par atbrīvošanu no darba", kurā tika nolemts no 2022.gada 26.janvāra atbrīvot no darba /amats/ /pers. A/ saskaņā ar Darba likuma 114.pantu (lietas 4.sejums 6. - 7.lapa).

Darba likuma 114.pants noteic, ka darbinieks un darba devējs var izbeigt darba tiesiskās attiecības, savstarpēji vienojoties. Šāds līgums slēdzams rakstveidā.

Noslēdzot rakstveida līgumu par darba tiesisko attiecību izbeigšanu, darba devējs un darbinieks izsaka gribu, kas ir vērsta uz noteiktu šādam darījumam raksturīgu seku iestāšanos. Darba tiesisko attiecību izbeigšana pusēm savstarpēji vienojoties, ir patstāvīgs divpusējs darījums, kas noslēgts saskaņā ar Darba likuma 114.pantu un tajā noteiktās tiesiskās sekas ir saistošas līgumslēdzējpusēm. (sk. *Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta 2012.gada 7.marta spriedumu lietā Nr.SKC- 271/2012 un 2008.gada 11.jūnija spriedumu lietā Nr.SKC-371/2008*).

Civillikuma 1587.pants nosaka, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesības atkāpties no līguma.

Darba tiesisko attiecību izbeigšana, pusēm savstarpēji vienojoties, ir patstāvīgs divpusējs darījums, kas noslēgts saskaņā ar Darba likuma 114.pantu, un tajā noteiktās tiesiskās sekas ir saistošas līgumslēdzējpusēm (sk. *Senāta 2014.gada 7.marta sprieduma lietā Nr.SKC 1491/2014 (C32378712) 7.3.punktu un 2010.gada 27.janvāra spriedumu lietā Nr.SKC – 274 (C29578208)*).

Noslēdzot rakstveida līgumu par darba tiesisko attiecību izbeigšanu, darba devējs un darbinieks izsaka gribu, kas ir vērsta uz noteiktu šādam darījumam raksturīgu seku iestāšanos, proti, darba tiesiskās attiecības tiek izbeigtas.

Pušu vienošanās ir spēkā un lietā nav strīda par to, ka tāda bija pušu griba. Lietā nav iesniegti nekādi pierādījumi, kas norādītu uz kādu citu papildus vienošanās esamību, izņemot atbildētāja pienākumu veikt galīgo norēķinu.

[12.3] Lietā nav arī strīda par to, ka laikā no 2021.gada 17.decembra līdz 2022.gada 26.janvārim, prasītājs nav ticis nodarbināts pie atbildētājas. Atbildētājs ir bijis nodarbināts pie cita darba devēja. Pušu starpā ir strīds par to, vai tā bija saskaņota darbība vai nē, tomēr, šiem apstākļiem pušu strīdu izšķiršanai nav izšķirošas nozīmes. Lietā nav iesniegti nekādi pierādījumi, kas sniegtu pilnu informāciju par prasītāja veiktajiem darbiem pie cita darba devēja un saņemtajiem ienākumiem.

[12.4] Prasītājs ir saņēmis darba samaksu, pamatojoties uz atbildētāja sastādītajiem darba grafikiem, izmaksa veikta uz prasītāja bankas kontu, ko pierāda lietā iesniegtie pierādījumi par samaksas veikšanu (lietas 3.sējums 153.-229.lapa). Prasītājs atzīst, ka ir saņēmis darba samaksu, kas atspoguļota prasītāja iesniegtajos bankas konta izrakstos (lietas 3.sējums 116.-118.lapa) un prasītājs iebildumus par to nav sniedzis. Lietā ir konstatēts, ka prasītājs neizsaka iebildums pret saņemto darba samaksu, kas veikta atbilstoši atbildētāja iesniegtajiem darba grafikiem. Tomēr prasītājs norāda, ka ir strādājis vairāk darba stundas un viņam par to pienākas lielāka atlīdzība. Minētais norāda uz to, ka lietā ir nepieciešams noskaidrot vai atbildētājs prasītājam ir uzlicis par pienākumu strādāt pēc prasītāja iesniegtajiem darba grafikiem vai atbildētāja iesniegtajiem darba grafikiem.

[12.5] Lietā nav strīda par to, ka ar Valsts ieņēmumu dienesta 2021.gada 30.marta lēmumu Nr./numurs/ "Par SIA /Nosaukums/ iesnieguma izskatīšanu" nolemts atstāt negrozītu VID Nodokļu nomaksas veicināšanas pārvaldes /Valsts amatpersona//pers. E/ 2020.gada 3.novembra lēmumu Nr./numurs/ (lietas 13.sējums 36.-73.lapa), ar Administratīvās rajona tiesas 2023.gada 29.jūnija spriedumu minētais Valsts ieņēmumu dienesta /amats/ lēmums atstāts spēkā un stājies likumīgā spēkā.

[12.6] Lietā noskaidrots, ka atbildētājai ar Rīgas pilsētas tiesas 2022.gada 23.decembra spriedumu pasludināts juridiskas personas maksātnespējas process, par maksātnespējas procesa administratori ieceļot Ievu Broku.

[12.7] Lietā nav strīda par to, ka ar Valsts ieņēmumu dienesta 2021.gada 30.marta lēmumu Nr./numurs/ "Par SIA "/Nosaukums/" iesnieguma izskatīšanu", nolemts atstāt negrozītu VID Nodokļu nomaksas veicināšanas pārvaldes /Valsts amatpersona//pers. E/ 2020.gada 3.novembra lēmumu Nr./numurs/ (lietas 13.sējums 36.-73.lapa), ar Administratīvās rajona tiesas 2023.gada 29.jūnija spriedumu minētais Valsts ieņēmumu dienesta /amats/ lēmums atstāts spēkā un stājies likumīgā spēkā.

[13] Jebkuras lietas izskatīšanā svarīgs ir tās rezultāts – taisnīgs spriedums (sk. *Satversmes tiesas 2014.gada 9.janvāra sprieduma lietā Nr. 2013-08-01 secinājumu daļas 11.punktu*). Arī no Latvijas Republikas Satversmes 1.pantā ietvertā taisnīguma principa izriet, ka tiesas spriešanas uzdevums ir atrast patiesu un taisnīgu lietas risinājumu, citiem vārdiem sakot, tiesas darba rezultātam bez šaubām ir jābūt „taisnīgam spriedumam" (sk. *Satversmes tiesas 2003.gada 4.februāra spriedumu lietā Nr. 2002-06-01*). Šāda atziņa nostiprināta arī judikatūrā (sk., *piemēram, Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2017.gada 27.oktobra sprieduma lietā Nr. SKC-252/2017 (ECLI:LV:AT:2017:1027.C30758912.1.S) 10.punktu; 2015.gada 17.septembra sprieduma lietā Nr. SKC-127/2015 (C33374512) 8.punktu un 2014.gada 25.februāra sprieduma lietā Nr. SKC-111/2014 (C15168810) 11.punktu; Senāta 2013.gada 10.maija sprieduma lietā Nr. SKC-218/2013 (C33112108) 8.punktu*).

Tātad tiesas uzdevums, izšķirot ikvienu strīdu, ir detalizēti izvērtēt, vai prasītāja norādītie apstākļi, kas ietilpst pierādīšanas priekšmetā, guvuši apstiprinājumu un, kādas juridiskās sekas piemērojamās materiālo tiesību normas sastāvs saista ar lietas iztiesāšanas gaitā noskaidrotiem faktiem.

Lai izpildītu šo uzdevumu, tiesai, kā tas izriet no Civilprocesa likuma 8., 97. panta un 193.panta piektās daļas noteikumiem, ir pienākums pamatot spriedumu, sniedzot izvērstu un nepārprotamu juridisko argumentāciju, kurā atspoguļots konkrētā strīda atrisināšanai piemērojamo materiālo tiesību

normu izvēles process, sākot ar lietā būtisku faktisko apstākļu noskaidrošanu, kas balstīta uz pierādījumu objektīvu novērtējumu to kopumā, un beidzot ar loģiskā secībā izdarīta gala slēdziena formulēšanu (sk. *Senāta 2019.gada 12.marta sprieduma lietā Nr. SKC - 15/2019 (ECLI:LV:AT:2019:0312.C04203511.2.S) 8.2.punktu, Augstākas tiesas Civillietu departamenta 2018.gada 29.marta sprieduma lietā Nr. SKC-43/2018 (ECLI:LV:AT:2018:0329.C29590813.1.S) 7.2.punktu; 2018.gada 19.februāra sprieduma lietā Nr. SKC-7/2018 (ECLI:LV:AT:2018:0219.C15291810.1.S) 8.punktu*).

Juridiskajā literatūrā atzīts, ka „(..) tiesa še vispirms konstatē, vai prāvnieku (galvenā kārtā prasītāja) uzdotie apstākļi, uz kuriem pamatoti pušu prasījumi, izrādījušies par patiesiem un kādas juridiskas sekas likums saista ar noskaidrotiem apstākļiem." (sk. *Bukovskis V. Civīlprocesa mācības grāmata, Rīga: autora izdevums, 1933, 431.lpp.*).

Mūsdienu tiesību doktrīnā, runājot par tiesību normu piemērošanas loģisko shēmu un subsumpciju kā metodi, uzsvērts, ka „Subsumpcija ir izšķiramā dzīves gadījuma juridiski nozīmīgo apstākļu (faktiskā sastāva) detalizēta izvērtēšana, pamatojoties uz tiesību normas sastāva pazīmēm, lai noskaidrotu, vai faktiskais sastāvs ir viens no normas sastāva gadījumiem." (sk. *Juridiskās metodes pamati. 11 soļi tiesību normu piemērošanā. Rakstu krājums Dr.hab.iur. profesora Edgara Meļķiša zinātniskā redakcijā. Rīga: Latvijas Universitāte, 2003, 26.lpp.*).

Prasība celta par darba samaksas piedziņu par virsstundu darbu, kuru atbildētāja nav uzskaitījusi un apmaksājusi, kā arī neizmantotā atvaļinājuma samaksas piedziņai un darba samaksai par piespiedu kavējumu, kas radies atbildētājas vainas dēļ.

Precizējot prasības summu, prasītājs norādījis, ka prasību veido nesaņemtā darba samaksa 30 396,93 *euro*, neizmantotā atvaļinājuma kompensācija 3310,07 *euro* (56, 16 atvaļinājuma dienas x dienas vidējā izpeļņa 58,94 *euro*), kompensācija par piespiedu kavējuma 27 dienām 1591,38 *euro* (27 x dienas vidējā izpeļņa 58,94 *euro*), līdz ar to prasības summa ir 34 625,03 *euro* pēc nodokļu nomaksas, ir atņemta summa 673,35 *euro*, ko prasītājs saņēmis no atbildētājas 2022.gada 28.februārī.

Prasība sākotnēji pamatota ar pašrocīgi sastādītu aprēķinu, kas pamatota ar darba grafiku atvasinājumiem, atrašanās vietas izdrukām. Procesa gaitā prasība pamatota arī uz pašrocīgi sastādītu un parakstītu dežūru pieņemšanas – nodošanas žurnālu par oktobra mēnesi un novembra dienām, google map izdrukām, /vieta/ sagatavotu prasības summas aprēķinu ar pielikumiem.

[14] Izvērtējot pušu sniegtos paskaidrojumus, iesniegtos pierādījumus lietā, tiesas kolēģija uzskata, ka tie nevar būt par pamatu prasības apmierināšanai, tālāk norādīto apsvērumu dēļ.

[14.1] ES direktīvas Nr.2003/88 "Par darba laika organizēšanas aspektiem" 2.panta 1.punkts 1) "darba laiks" ir jebkurš laika posms, kurā darba ņēmējs strādā darba devēja labā un veic savu darbu vai pilda pienākumus saskaņā ar valsts tiesību aktiem un/vai praksi.

Darba likuma 130.panta pirmā daļa nosaka, ka darba laiks šā likuma izpratnē ir laikposms no darba sākuma līdz beigām, kura ietvaros darbinieks veic darbu un atrodas darba devēja rīcībā, izņemot pārtraukumus darbā.

Darba likuma 137.panta pirmā daļa paredz darba devējam pienākumu precīzi uzskaitīt katra darbinieka nostrādātās stundas kopumā, kā arī atsevišķi virsstundas, darbu nakts laikā, nedēļas atpūtas laikā un svētku dienās nostrādātās stundas.

Strīds lietā pastāv par to, vai, aprēķinot izmaksājamās darba samaksas apmēru /pers. A/ par padarīto darbu, ir pareizi uzskaitītas viņas faktiski nostrādātās stundas un veikta atbildoša samaksa par veikto darbu. Tiesas ieskatā, atbildētājs ir veicis darba laika uzskaiti un veicis samaksu par to. Lietā nav apstiprinājies fakts, ka atbildētājs būtu uzdevis prasītājam veikt darbu, par ko nav saņemta darba samaksa. Fakts, ka pušu iesniegtie darba grafiki ir atšķirīgi, nevar būt par pamatu prasības apmierināšanai tālāk norādīto argumentu dēļ.

Par strīdus periodu lietā ir iesniegti šādi ierādījumi.

[14.1.1] Par 2020.gada janvāri redzams, ka darba devējs ir sastādījis darba grafiku par /vieta/ – /adrese B/, un /vieta/ – /adrese A/ (lietas 3.sējums 228. un 229.lapa). Prasītājam ir uzskaitītas 144 darba stundas un veikta darba samaksa (lietas 3.sējums 153.lapa).

Prasītāja iesniegtajā darba grafikā redzams, ka 2020.gada janvārī ir strādājis divos objektos, proti, /vieta/– /adrese A/, un /vieta/ – /adrese A/ (lietas 1.sējums 14.-15.lapa, 4.sējums 69.lapa). Prasītājs ir veicis darba laika uzskaiti 516 stundu apmērā.

Saliekot kopā šos divus grafikus, var izdarīt secinājumus, ka prasītājs ir veicis darba pienākumus visu mēnesi, izņemot 23.janvāri, kad bijusi brīvdiena. Šo apliecina /amats/veiktais aprēķins (lietas 12.sējums 213. - 226.lapa), ko apliecina arī citi lietā iesniegtie pierādījumi, tai skaitā, izdrukas no google map (lietas 1.sējums 62.-250.lapa, 4.sējums 120.-250.lapa, 5.sējums - 11.sējums, 12.sējums 3.-151.lapa).

[14.1.2] Par 2020.gada februāri redzams, ka darba devējs ir sastādījis darba grafiku par /vieta/ – /adrese A/ (lietas 3.sējums 227.lapa). Prasītājam ir uzskaitītas 120 darba stundas un veikta darba samaksa (lietas 3.sējums 153.lapa).

Prasītāja iesniegtajā darba grafikā redzams, ka 2020.gada februārī ir strādājis divos objektos, proti, /vieta/– /adrese A/, un /vieta/ – /adrese A/ (lietas 1.sējums 16.-17.lapa, 4.sējums 70.lapa). Prasītājs ir veicis darba laika uzskaiti 528 stundu apmērā.

Saliekot kopā šos divus grafiku, var izdarīt secinājumus, ka prasītājs ir veicis darba pienākumus visu mēnesi. Šo apliecina /amats/ veiktais aprēķins (lietas 12.sējums 213. – 226.lapa), ko apliecina arī citi lietā iesniegtie pierādījumi, tai skaitā, izdrukas no google map (lietas 1.sējums 62.-250.lapa, 4.sējums 120.-250.lapa, 5.sējums - 11.sējums, 12.sējums 3.-151.lap).

Minētais norāda uz to, ka šāda darbinieku nodarbinātība, ja darbinieks būtu veicis darbu šādā apmērā, būtu pretrunā ar Darba likuma prasībām.

[14.1.3] Par 2020.gada martu redzams, ka darba devējs ir sastādījis darba grafiku par /vieta/ – /adrese A/ (lietas 3.sējums 226.lapa). Prasītājam ir uzskaitītas 168 darba stundas un veikta darba samaksa (lietas 3.sējums 153.lapa).

Prasītāja iesniegtajā darba grafikā redzams, ka 2020.gada martā ir strādājis divos objektos, proti, /vieta/ – /adrese A/, un /vieta/– /adrese A/ (lietas 1.sējums 18.-19.lapa, 4.sējums 71.lapa). Prasītājs ir veicis darba laika uzskaiti 551 stundu apmērā.

Saliekot kopā šos divus grafikus, var izdarīt secinājumus, ka prasītājs ir veicis darba pienākumus visu mēnesi. Šo apliecina /amats/veiktais aprēķins (lietas 12.sējums 213. - 226.lapa), ko apliecina arī citi lietā iesniegtie pierādījumi, tai skaitā, izdrukas no google map (lietas 1.sējums 62.-250.lapa, 4.sējums 120.-250.lapa, 5.sējums - 11.sējums, 12.sējums 3.-151.lap).

[14.1.4] Par 2020.gada aprīli redzams, ka darba devējs ir sastādījis darba grafiku par/vieta/ – /adrese A/ (lietas 3.sējums 225.lapa). Prasītājam ir uzskaitītas 112 darba stundas un veikta darba samaksa (lietas 3.sējums 153.lapa).

Prasītāja iesniegtajā darba grafikā redzams, ka 2020.gada aprīlī ir strādājis divos objektos, proti, /vieta/– /adrese A/ , un /vieta/ – /adrese A/ (lietas 1.sējums 20.-21.lapa, 4.sējums 72.lapa). Prasītājs ir veicis darba laika uzskaiti 552 stundu apmērā.

Saliekot kopā šos divus grafiku, var izdarīt secinājumus, ka prasītājs ir veicis darba pienākumus visu mēnesi bez brīvdienām. Šo apliecina /amats/ veiktais aprēķins (lietas 12.sējums 213. - 226.lapa), ko apliecina arī citi lietā iesniegtie pierādījumi, tai skaitā, izdrukas no google map (lietas 1.sējums 62.-250.lapa, 4.sējums 120.-250.lapa, 5.sējums - 11.sējums, 12.sējums 3.-151.lapa).

[14.1.5] Par 2020.gada maiju redzams, ka darba devējs ir sastādījis darba grafiku par /vieta/ – /adrese A/ (lietas 3.sējums 224.lapa). Prasītājam ir uzskaitītas 104 darba stundas un veikta darba samaksa (lietas 3.sējums 153.lapa).

Prasītāja iesniegtajā darba grafikā redzams, ka 2020.gada maijā ir strādājis divos objektos, proti, /vieta/– /adrese A/, un/vieta/ – /adrese A/ (lietas 1.sējums 22.-23.lapa, 4.sējums 73.lapa). Prasītājs ir veicis darba laika uzskaiti 504 stundu apmērā.

Saliekot kopā šos divus grafikus, var izdarīt secinājumus, ka prasītājs ir veicis darba pienākumus visu mēnesi, izņemot 10.maiju un 22.maiju. Šo apliecina /amats/ veiktais aprēķins (lietas 12.sējums 213. - 226.lapa), ko apliecina arī citi lietā iesniegtie pierādījumi, tai skaitā, izdrukas no google map (lietas 1.sējums 62.-250.lapa, 4.sējums 120.-250.lapa, 5.sējums - 11.sējums, 12.sējums 3.-151.lapa).

[14.1.6] Par 2020.gada jūniju redzams, ka darba devējs ir sastādījis darba grafiku par /vieta/ – /adrese A/ (lietas 3.sējums 223.lapa). Prasītājam ir uzskaitītas 120 darba stundas un veikta darba samaksa (lietas 3.sējums 153.lapa).

Prasītāja iesniegtajā darba grafikā redzams, ka 2020.gada jūnijā ir strādājis divos objektos, proti,/vieta/– /adrese A/, un /vieta/ – /adrese A/ (lietas 1.sējums 24.-25.lapa, 4.sējums 74.lapa). Prasītājs ir veicis darba laika uzskaiti 488 stundu apmērā.

Saliekot kopā šos divus grafikus, var izdarīt secinājumus, ka prasītājs ir veicis darba pienākumus visu mēnesi, izņemot 15.jūniju un 27.jūniju, kad bijusi brīvdiena. Šo apliecina /amats/ veiktais aprēķins (lietas 12.sējums 213. - 226.lapa), ko apliecina arī citi lietā iesniegtie pierādījumi, tai skaitā, izdrukas no google map (lietas 1.sējums 62.-250.lapa, 4.sējums 120.-250.lapa, 5.sējums - 11.sējums, 12.sējums 3.-151.lapa).

[14.1.7] Par 2020.gada jūliju redzams, ka darba devējs ir sastādījis darba grafiku par objektu /vieta/– /adrese B/ (lietas 3.sējums 222.lapa). Prasītājam ir uzskaitītas 120 darba stundas un veikta darba samaksa (lietas 3.sējums 153.lapa).

Prasītāja iesniegtajā darba grafikā redzams, ka 2020.gada jūlijā ir strādājis divos objektos, proti, /vieta/– /adrese A/ un/vieta/ – /adrese A/ (lietas 1.sējums 26.-27.lapa, 4.sējums 75.lapa). Prasītājs ir veicis darba laika uzskaiti 520 stundu apmērā.

Saliekot kopā šos divus grafikus, var izdarīt secinājumus, ka prasītājs ir veicis darba pienākumus visu mēnesi, izņemot 13.jūliju un 29.jūliju, kad bijusi brīvdiena. Šo apliecina /amats/ veiktais aprēķins (lietas 12.sējums 213. - 226.lapa), ko apliecina arī citi lietā iesniegtie pierādījumi, tai skaitā, izdrukas no google map (lietas 1.sējums 62.-250.lapa, 4.sējums 120.-250.lapa, 5.sējums - 11.sējums, 12.sējums 3.-151.lapa).

[14.1.8] Par 2020.gada augustu redzams, ka darba devējs ir sastādījis darba grafiku par objektu /vieta/ SIA – /adrese A/, un /vieta/(lietas 3.sējums 220. - 221.lapa). Prasītājam ir uzskaitītas 144 darba stundas un veikta darba samaksa (lietas 3.sējums 153.lapa).

Prasītāja iesniegtajā darba grafikā redzams, ka 2020.gada augustā ir strādājis divos objektos, proti, /vieta/ – /adrese A/, un /vieta/– /adrese A/ (lietas 1.sējums 28.-29.lapa, 4.sējums 76.lapa). Prasītājs ir veicis darba laika uzskaiti 492 stundu apmērā.

Saliekot kopā šos divus grafikus, var izdarīt secinājumus, ka prasītājs ir veicis darba pienākumus visu mēnesi izņemot 2.augustu un 26.augustu, kad bijusi brīvdiena. Šo apliecina /vieta/ veiktais aprēķins (lietas 12.sējums 213. - 226.lapa), ko apliecina arī citi lietā iesniegtie pierādījumi, tai skaitā izdrukas no google map (lietas 1.sējums 62.-250.lapa, 4.sējums 120.-250.lapa, 5.sējums - 11.sējums, 12.sējums 3.-151.lapa).

[14.1.9] Par 2020.gada septembri redzams, ka darba devējs ir sastādījis darba grafiku par objektu "/vieta/" SIA – /adrese B/ (lietas 3.sējums 219.lapa). Prasītājam ir uzskaitītas 144 darba stundas un veikta darba samaksa (lietas 3.sējums 153.lapa).

Prasītāja iesniegtajā darba grafikā redzams, ka 2020.gada septembrī ir strādājis divos objektos, proti, /vieta/ – /adrese A/, un /vieta/ – /adrese A/ (lietas 1.sējums 30.-31.lapa, 4.sējums 77.lapa). Prasītājs ir veicis darba laika uzskaiti 488 stundu apmērā.

Saliekot kopā šos divus grafikus, var izdarīt secinājumus, ka prasītājs ir veicis darba pienākumus visu mēnesi, izņemot 7.septembri un 15.septembri, kad bijusi brīvdiena. Šo apliecina /amats/ veiktais aprēķins (lietas 12.sējums 213. - 226.lapa), ko apliecina arī citi lietā iesniegtie pierādījumi, tai skaitā, izdrukas no google map (lietas 1.sējums 62.-250.lapa, 4.sējums 120. - 250.lapa, 5.sējums - 11.sējums, 12.sējums 3.-151.lapa).

[14.1.10] Par 2020.gada oktobri redzams, ka darba devējs ir sastādījis darba grafiku par objektu "/vieta/" SIA – /adrese B/ (lietas 3.sējums 218.lapa). Prasītājam ir uzskaitītas 144 darba stundas un veikta darba samaksa (lietas 3.sējums 153.lapa).

Prasītāja iesniegtajā darba grafikā redzams, ka 2020.gada oktobrī ir strādājis divos objektos, proti, /vieta/ – /adrese A/, un/vieta/ – /adrese A/ (lietas 1.sējums 32.-33.lapa, 4.sējums 78.lapa). Prasītājs ir veicis darba laika uzskaiti 457 stundu apmērā.

Saliekot kopā šos divus grafikus, var izdarīt secinājumus, ka prasītājs ir veicis darba pienākumus visu mēnesi, izņemot 4., 5., 12., 20. un 28.oktobri, kad bijusi brīvdiena. Šo apliecina /vieta/ veiktais aprēķins (lietas 12.sējums 213. - 226.lapa), ko apliecina arī citi lietā iesniegtie pierādījumi, tai skaitā, izdrukas no google map (lietas 1.sējums 62.-250.lapa, 4.sējums 120.-250.lapa, 5.sējums - 11.sējums, 12.sējums 3.-151.lapa).

Minētais norāda uz to, ka šajā mēnesī ir uzskaitītas vairāk brīvdienas, tomēr darba stundu apmērs nav krietni samazinājies.

[14.1.11] Par 2020.gada novembri redzams, ka darba devējs ir sastādījis darba grafiku par objektu "/vieta/" SIA – /adrese B/ (lietas 3.sējums 217.lapa). Prasītājam ir uzskaitītas 144 darba stundas un veikta darba samaksa (lietas 3.sējums 153.lapa).

Prasītāja iesniegtajā darba grafikā redzams, ka 2020.gada novembrī ir strādājis divos objektos, proti, /vieta/– /adrese A/, un/vieta/– /adrese A/ (lietas 1.sējums 34.-35.lapa, 4.sējums 79.lapa). Prasītājs ir veicis darba laika uzskaiti 484 stundu apmērā.

Saliekot kopā šos divus grafikus, var izdarīt secinājumus, ka prasītājs ir veicis darba pienākumus visu mēnesi, izņemot 5., 13. 21. un 29.novembrī, kad bijusi brīvdiena. Šo apliecina /amats/ veiktais aprēķins (lietas 12.sējums 213. - 226.lapa), ko apliecina arī citi lietā iesniegtie pierādījumi, tai skaitā, izdrukas no google map (lietas 1.sējums 62.-250.lapa, 4.sējums 120.-250.lapa, 5.sējums - 11.sējums, 12.sējums 3.-151.lapa).

[14.1.12] Par 2020.gada decembri redzams, ka darba devējs ir norādījis, ka prasītājam ir bijis atvaļinājums (lietas 3.sējums 216.lapa). Ir veikta darba samaksa (lietas 3.sējums 153.lapa).

Prasītāja iesniegtajā darba grafikā redzams, ka 2020.gada decembrī ir strādājis divos objektos, proti,/vieta/– /adrese A/, un/vieta/ – /adrese A/ (lietas 1.sējums 26.-37.lapa, 4.sējums 80.lapa). Prasītājs ir veicis darba laika uzskaiti 500 stundu apmērā.

Saliekot kopā šos divus grafikus, var izdarīt secinājumus, ka prasītājs ir veicis darba pienākumus visu mēnesi, izņemot 7., 15., 23. un 31.decembri kad bijusi brīvdiena. Šo apliecina /amats/ veiktais aprēķins (lietas 12.sējums 213. - 226.lapa), ko apliecina arī citi lietā iesniegtie pierādījumi, tai skaitā, izdrukas no google map (lietas 1.sējums 62.-250.lapa, 4.sējums 120.-250.lapa, 5.sējums - 11.sējums, 12.sējums 3.-151.lapa).

No atbildētāja iesniegtajiem pierādījumiem redzams, ka prasītājam ir bijis piešķirts apmaksāts atvaļinājums par nostrādāto laiku.

[14.1.13] Par 2021.gada janvāri redzams, ka darba devējs ir sastādījis darba grafiku par objektu "/vieta/" SIA – /adrese B/ (lietas 3.sējums 215.lapa). Prasītājam ir uzskaitītas 120 darba stundas un veikta darba samaksa (lietas 3.sējums 153.lapa).

Prasītāja iesniegtajā darba grafikā redzams, ka 2021.gada janvārī ir strādājis divos objektos, proti, /vieta/– /adrese A/ un AS "/vieta/ – /adrese A/ (lietas 1.sējums 38-39.lapa, 4.sējums 81.lapa). Prasītājs ir veicis darba laika uzskaiti 516 stundu apmērā.

Saliekot kopā šos divus grafikus, var izdarīt secinājumus, ka prasītājs ir veicis darba pienākumus visu mēnesi, izņemot 8., 16. un 24.janvāri, kad bijusi brīvdiena. Šo apliecina /amats/ veiktais aprēķins (lietas 12.sējums 213. - 226.lapa), ko apliecina arī citi lietā iesniegtie pierādījumi, tai skaitā, izdrukas no google map (lietas 1.sējums 62.-250.lapa, 4.sējums 120.-250.lapa, 5.sējums – 11.sējums, 12.sējums 3.-151.lapa).

[14.1.14] Par 2021.gada februāri redzams, ka darba devējs ir sastādījis darba grafiku par objektu /vieta/ (lietas 3.sējums 214.lapa). Prasītājam ir uzskaitītas 96 darba stundas un veikta darba samaksa (lietas 3.sējums 153.lapa).

Prasītāja iesniegtajā darba grafikā redzams, ka 2021.gada februārī ir strādājis divos objektos, proti, /vieta/ – /adrese A/, un /vieta/ – /adrese A/ (lietas 1.sējums 40.-41.lapa, 4.sējums 82.lapa). Prasītājs ir veicis darba laika uzskaiti 444 stundu apmērā.

Saliekot kopā šos divus grafikus, var izdarīt secinājumus, ka prasītājs ir veicis darba pienākumus visu mēnesi, izņemot 1., 9., 17. un 25.februāris, kad bijusi brīvdiena. Šo apliecina /amats/ veiktais aprēķins (lietas 12.sējums 213. - 226.lapa), ko apliecina arī citi lietā iesniegtie pierādījumi, tai skaitā, izdrukas no google map (lietas 1.sējums 62.-250.lapa, 4.sējums 120.-250.lapa, 5.sējums -11.sējums, 12.sējums 3.-151.lapa).

No iesniegtajiem prasītāja pierādījumiem par veikto darbu redzams, ka faktiski ar šo mēnesi var atzīt, ka prasītājam ir noteikts darba grafiks ar četrām brīvdienām mēnesī.

[14.1.15] Par 2021.gada martu redzams, ka darba devējs ir sastādījis darba grafiku par objektu /vieta/, /adrese C/ (lietas 3.sējums 213.lapa). Prasītājam ir uzskaitītas 96 darba stundas un veikta darba samaksa (lietas 3.sējums 153.lapa).

Prasītāja iesniegtajā darba grafikā redzams, ka 2021.gada martā ir strādājis divos objektos, proti, /vieta/– /adrese A/, un /vieta/ – /adrese A/ (lietas 1.sējums 42.-43.lapa, 4.sējums 83.lapa). Prasītājs ir veicis darba laika uzskaiti 507 stundu apmērā.

Saliekot kopā šos divus grafikus, var izdarīt secinājumus, ka prasītājs ir veicis darba pienākumus visu mēnesi, izņemot 5., 13., 21. un 29.martu, kad bijusi brīvdiena. Šo apliecina /amats/ veiktais aprēķins (lietas 12.sējums 213. – 226.lapa), ko apliecina arī citi lietā iesniegtie pierādījumi, tai skaitā, izdrukas no google map (lietas 1.sējums 62.-250.lapa, 4.sējums 120.-250.lapa, 5.sējums -11.sējums, 12.sējums 3.-151.lapa).

[14.1.16] Par 2021.gada aprīli redzams, ka darba devējs ir sastādījis darba grafiku par objektu /vieta/ (lietas 3.sējums 212.lapa). Prasītājam ir uzskaitītas 168 darba stundas un veikta darba samaksa (lietas 3.sējums 153.lapa).

Prasītāja iesniegtajā darba grafikā redzams, ka 2021.gada aprīlī ir strādājis divos objektos, proti, /vieta/ – /adrese A/, un /vieta/ – /adrese A/ (lietas 1.sējums 44.-45.lapa, 4.sējums 84.lapa). Prasītājs ir veicis darba laika uzskaiti 488 stundu apmērā.

Saliekot kopā šos divus grafikus, var izdarīt secinājumus, ka prasītājs ir veicis darba pienākumus visu mēnesi, izņemot 6., 14. un 22.aprīli, kad bijusi brīvdiena. Šo apliecina /amats/ veiktais aprēķins (lietas 12.sējums 213. - 226.lapa), ko apliecina arī citi lietā iesniegtie pierādījumi, tai skaitā, izdrukas no google map (lietas 1.sējums 62.-250.lapa, 4.sējums 120.-250.lapa, 5.sējums - 11.sējums, 12.sējums 3.-151.lapa).

[14.1.17] Par 2021.gada maiju redzams, ka darba devējs ir sastādījis darba grafiku par objektu /vieta/(lietas 3.sējums 211.lapa). Prasītājam ir uzskaitītas 192 darba stundas un veikta darba samaksa (lietas 3.sējums 153.lapa).

Prasītāja iesniegtajā darba grafikā redzams, ka 2021.gada maijā ir strādājis divos objektos, proti, /vieta/– /adrese A/, un /vieta/ – /adrese A/ (lietas 1.sējums 46.-47.lapa, 4.sējums 85.lapa). Prasītājs ir veicis darba laika uzskaiti 528 stundu apmērā.

Saliekot kopā šos divus grafikus, var izdarīt secinājumus, ka prasītājs ir veicis darba pienākumus visu mēnesi, izņemot 8., 16. un 24.maijā, kad bijusi brīvdiena. Šo apliecina /amats/ veiktais aprēķins (lietas 12.sējums 213. - 226.lapa), ko apliecina arī citi lietā iesniegtie pierādījumi, tai skaitā, izdrukas no google map (lietas 1.sējums 62.-250.lapa, 4.sējums 120.-250.lapa, 5.sējums - 11.sējums, 12.sējums 3.-151.lapa).

[14.1.18] Par 2021.gada jūniju redzams, ka darba devējs ir sastādījis darba grafiku par objektu /vieta/(lietas 3.sējums 210.lapa). Prasītājam ir uzskaitītas 144 darba stundas un veikta darba samaksa (lietas 3.sējums 153.lapa).

Prasītāja iesniegtajā darba grafikā redzams, ka 2021.gada jūnijā ir strādājis divos objektos, proti, /vieta/– /adrese A/, un /vieta/– /adrese A/ (lietas 1.sējums 48.-49.lapa, 4.sējums 86.lapa). Prasītājs ir veicis darba laika uzskaiti 508 stundu apmērā.

Saliekot kopā šos divus grafikus, var izdarīt secinājumus, ka prasītājs ir veicis darba pienākumus visu mēnesi, izņemot 1., 9., 17. un 18.jūnijs, kad bijusi brīvdiena. Šo apliecina /amats/veiktais aprēķins (lietas 12.sējums 213. - 226.lapa), ko apliecina arī citi lietā iesniegtie pierādījumi, tai skaitā, izdrukas no google map (lietas 1.sējums 62.-250.lapa, 4.sējums 120.-250.lapa, 5.sējums -11.sējums, 12.sējums 3.-151.lapa).

[14.1.19] Par 2021.gada jūliju redzams, ka darba devējs ir sastādījis darba grafiku par objektu /vieta/ un/vieta/ (lietas 3.sējums 208. - 209.lapa). Prasītājam ir uzskaitītas 144 darba stundas un veikta darba samaksa (lietas 3.sējums 154.lapa).

Prasītāja iesniegtajā darba grafikā redzams, ka 2021.gada jūlijā ir strādājis divos objektos, proti, /vieta/– /adrese A/, un /vieta/ – /adrese A/ (lietas 1.sējums 50.-51.lapa, 4.sējums 87.lapa). Prasītājs ir veicis darba laika uzskaiti 432 stundu apmērā.

Saliekot kopā šos divus grafikus, var izdarīt secinājumus, ka prasītājs ir veicis darba pienākumus visu mēnesi, izņemot no 11.jūlija-15.jūlijam, kad bijis atvaļinājumā, 19.jūlijā un 27.jūlijā, kad bijusi brīvdiena. Šo apliecina/amats/ veiktais aprēķins (lietas 12.sējums 213. - 226.lapa), ko apliecina arī citi lietā iesniegtie pierādījumi, tai skaitā, izdrukas no google map (lietas 1.sējums 62.-250.lapa, 4.sējums 120.-250.lapa, 5.sējums - 11.sējums, 12.sējums 3.-151.lapa).

Lietā nav strīda par to, ka darba pienākumu pildīšanas laikā, ir veicis dažādus darba pienākumus, dažādās vietās, tai skaitā, izbraucis no /vieta/ teritorijas, tai skaitā, iebraucot /vieta/ teritorijā, kur prasītājs varētu veikt darba pienākumus.

[14.1.20] Par 2021.gada augustu redzams, ka darba devējs ir sastādījis darba grafiku par objektu /vieta/ un/vieta/ (lietas 3.sējums 206. - 207.lapa). Prasītājam ir uzskaitītas 96 darba stundas un veikta darba samaksa (lietas 3.sējums 154.lapa).

Prasītāja iesniegtajā darba grafikā redzams, ka 2021.gada augustā ir strādājis divos objektos, proti, /vieta/ – /adrese A/, un /vieta/ – /adrese A/ (lietas 1.sējums 52.-53.lapa, 4.sējums 88.lapa). Prasītājs ir veicis darba laika uzskaiti 540 stundu apmērā.

Saliekot kopā šos divus grafikus, var izdarīt secinājumus, ka prasītājs ir veicis darba pienākumus visu mēnesi, izņemot no 17.augusta -30.augustam, kad bijis atvaļinājumā. Šo apliecina /amats/ veiktais aprēķins (lietas 12.sējums 213. – 226.lapa), ko apliecina arī citi lietā iesniegtie pierādījumi, tai skaitā, izdrukas no google map (lietas 1.sējums 62.-250.lapa, 4.sējums 120.-250.lapa, 5.sējums - 11.sējums, 12.sējums 3.-151.lapa).

[14.1.21] Par 2021.gada septembri redzams, ka darba devējs ir sastādījis darba grafiku par objektu /vieta/ (lietas 3.sējums 205.lapa). Prasītājam ir uzskaitītas 81 darba stundas un veikta darba samaksa (lietas 3.sējums 154.lapa).

Prasītāja iesniegtajā darba grafikā redzams, ka 2021.gada septembrī ir strādājis divos objektos, proti, /vieta/ – /adrese A/, un /vieta/ – /adrese A/ (lietas 1.sējums 55.-56.lapa, 4.sējums 91.lapa). Prasītājs ir veicis darba laika uzskaiti 308 stundu apmērā.

Saliekot kopā šos divus grafikus, var izdarīt secinājumus, ka prasītājs ir veicis darba pienākumus visu mēnesi, izņemot no 2.septembra līdz 13.septembrim, kad ir slimojis. Šo apliecina /amats/ veiktais aprēķins (lietas 12.sējums 213. – 226.lapa), ko apliecina arī citi lietā iesniegtie pierādījumi, tai skaitā, izdrukas no google map (lietas 1.sējums 62.-250.lapa, 4.sējums 120.-250.lapa, 5.sējums - 11.sējums, 12.sējums 3.-151.lapa).

[14.1.22] Par 2021.gada oktobri redzams, ka darba devējs ir sastādījis darba grafiku par objektu /vieta/ (lietas 3.sējums 204.lapa). Prasītājam ir uzskaitītas 195 darba stundas un veikta darba samaksa (lietas 3.sējums 154.lapa).

Prasītāja iesniegtajā darba grafikā redzams, ka 2021.gada oktobrī ir strādājis divos objektos, proti, /vieta/– /adrese A/, un /vieta/ – /adrese A/ (lietas 1.sējums 57.-58.lapa, 4.sējums 92.lapa). Prasītājs ir veicis darba laika uzskaiti 504 stundu apmērā.

Saliekot kopā šos divus grafikus, var izdarīt secinājumus, ka prasītājs ir veicis darba pienākumus visu mēnesi. Šo apliecina /vieta/ veiktais aprēķins (lietas 12.sējums 213. - 226.lapa), ko apliecina arī citi lietā iesniegtie pierādījumi, tai skaitā, izdrukas no google map (lietas 1.sējums 62. - 250.lapa, 4.sējums 120.-250.lapa, 5.sējums - 11.sējums, 12.sējums 3.-151.lapa).

Attiecībā par maiņu pieņemšanu lietai ir pievienots dežūru pieņemšanas – nodošanas žurnāla kopijas, kas ir prasītāja rīcībā un norāda uz strādāšanu noteiktos laika posmos, pieņemot un nododot maiņu (lietas 4.sējums 93.-110.lapa.) Lietā nav strīda par to, ka žurnālu ir aizpildījis tikai pats prasītājs, kas radīja iespēju šajā žurnālā norādīt datus, kas bija prasītāja rīcībā. Zinot par oktobra mēneša darba grafiku un maiņā strādājošajiem kolēģiem, prasītājs nenorādīja un nelika šiem darbiniekiem parakstīties žurnālā. Turklāt, žurnāla ieraksti ir pretrunā ar darba grafiku, ko iesniedzis prasītājs (lietas 4.sējums 111.lapa). Minētais ir par pamatu atzīt, ka iesniegtais žurnāls nepierāda darba pienākumu veikšanu atbildētāja uzdevumā un l a b ā . [14.1.23] Par 2021.gada novembri redzams, ka darba devējs ir sastādījis darba grafiku par objektu /vieta/ (lietas 3.sējums 203.lapa). Prasītājam ir uzskaitītas 144 darba stundas un veikta

darba samaksa (lietas 3.sējums 154.lapa).

Prasītāja iesniegtajā darba grafikā redzams, ka 2021.gada novembrī ir strādājis divos objektos, proti, /vieta/ – /adrese A/, un /vieta/ – /adrese A/ (lietas 1.sējums 59.-60.lapa, 4.sējums 113.lapa). Prasītājs ir veicis darba laika uzskaiti 132 stundu apmērā.

Prasītājam 4., 5., 8., 9., 12., 13., 16., 17., 20., 21., 24., 25. un 29.novembrī bijusi brīvdiena. Šo apliecina /amats/ veiktais aprēķins (lietas 12.sējums 213. - 226.lapa), ko apliecina arī citi lietā iesniegtie pierādījumi, tai skaitā, izdrukas no google map (lietas 1.sējums 62.-250.lapa, 4.sējums 120.-250.lapa, 5.sējums - 11.sējums, 12.sējums 3.-151.lapa).

Prasītājs ir iesniedzis lietā objekta /vieta/ dežūru pieņemšanas – nodošanas žurnālu par 2021.gada novembra mēnesi (lietas 4.sējums 114.-117.lapa).

Minētie grafiki liecina par to, ka prasītājs nav pilnībā iesaistījies darba pienākumu veikšanā pie atbildētāja, tāpat tie norāda uz to, ka prasītājs varētu būt nodarbināts pie cita darba devēja. Šādas rīcības pamatā varētu būt pušu nodoms izbeigt darba tiesiskās attiecības ar prasītāju, iespējams, atbildētājam, nespējot nodrošināt iepriekš pielīgtās attiecības, kas no pusēm pilnībā nav darītas zināmas tiesai. Šādu situāciju varēja izprovocēt Valsts ieņēmumu dienesta rīcība un lēmumi atbildētājam, nosakot papildus valsts budžetā veicamos maksājumus, kuras pamatā ir atbildētāja, iespējamā, prettiesiskā rīcība, tai skaitā, darba samaksas veikšana "aplokšņu algās". Tiesas rīcībā nav tiešu pierādījumu, kas liecinātu par to, ka prasītājs būtu saņēmis "aplokšņu algas", tomēr, no lietā iesniegtajiem pierādījumiem, pušu rīcības šajā laikā, pušu sniegtajiem paskaidrojumiem, tiesas kolēģija atrod, ka puses nesniedz tiesai patiesas un pamatotas ziņas par pušu tiesiskajām attiecībām, kas ir par pamatu atzīt, ka patiesības nepaušana, ir par pamatu prasības noraidīšanai.

Prasītājs nenoliedz, ka ir uzsācis strādāt pie cita darba devēja.

[14.1.24] Par 2021.gada decembri redzams, ka darba devējs ir sastādījis darba grafiku par objektu /vieta/ (lietas 3.sējums 202.lapa). Prasītājam ir uzskaitītas 56 darba stundas un veikta darba samaksa (lietas 3.sējums 154.lapa).

Prasītāja iesniegtajā darba grafikā redzams, ka 2021.gada decembrī ir strādājis objektā /vieta/ – /adrese A/, (lietas 1.sējums 61.lapa, 4.sējums 118.lapa). Prasītājs ir veicis darba laika uzskaiti 56 stundu apmērā.

Prasītājs ir strādājis pie atbildētāja 1., 4., 5., 8., 9., 12., 13., 16. un 17.decembrī. Šo apliecina /amats/ veiktais aprēķins (lietas 12.sējums 213. - 226.lapa), ko apliecina arī citi lietā iesniegtie pierādījumi, tai skaitā, izdrukas no google map (lietas 1.sējums 62.-250.lapa, 4.sējums 120.-250.lapa, 5.sējums - 11.sējums, 12.sējums 3.-151.lapa).

Minētais pierāda to, ka prasītājs ir uzsācis veikt darba pienākumus pie cita darba devēja, ko pats nenoliedz un, kas bija par pamatu darba tiesisko attiecību izbeigšanai uz vienošanās pamata.

Prasītājs savos paskaidrojumos ir norādījis, ka darba pienākumus ir veicis trīs diennaktis pēc kārtas un tad bijusi viena brīvdiena, kas ir pretrunā ar lietā iesniegtajiem pierādījumiem, ko pirmās instances tiesa vispār nav vērtējusi. Proti, šajā mēnesī ir konstatēts, ka darba laiks nav bijis trīs diennaktis darbā un viena brīva diena. No iesniegtajiem pierādījumiem redzams, ka prasītājs šajos objektos nav bijis vienīgais darbinieks, jo grafikā ir norādītas arī citas personas, kuras prasītājs neizteica vēlēšanos pieaicināt lietā kā lieciniekus. No atbildētāja pārstāves administratores sniegtajiem paskaidrojumiem izriet, ka visi dokumenti viņai nav nodoti, un konkrētākus paskaidrojumus sniegt nav iespējams.

[14.1.25] Lietā nav strīda par to, ka prasītājs 2022.gada janvārī darba pienākumus pie atbildētāja neveica un šāda bija pušu vienošanās, proti, par darba tiesisko attiecību izbeigšanas laiku un prasītāja nodarbinātību pie cita darba devēja. Puses apliecina, ka prasītājs ir strādājis pie cita darba devēja, tomēr pierādījumus par to nav iesniedzis. Prasītājs nav sniedzis ziņas par to, pie kura darba devēja ir strādājis un guvis ienākumus, lai varētu prasīt no atbildētāja darba samaksu.

[14.2] Judikatūrā ar Senāta 2022.gada 16.jūnija spriedumu lietā Nr.C29522018 (*SKC- 128/2022*) noteikts, ka "Satversmes tiesas praksē ir atzīts, ka civilprocess uzskatāms par piederīgu publiskajām tiesībām - civilprocess veido vienotu publiski tiesisku attiecību sistēmu (sk. *Satversmes tiesas 2008.gada 2 jūnija sprieduma lietā Nr.2007-22-01 16.2.punktu*). Līdz ar to privātpersonai ir tiesības savas aizskartās, ierobežotās vai apstrīdētās tiesības aizstāvēt nevis tādā kārtībā, kādā tā vēlas, vai kādu subjektīvi uzskata par lietderīgāko, bet gan tādā kārtībā, kādu noteicis likumdevējs. Arī tiesību doktrīnā ir atzīts, ka pušu rīcības brīvībai, kas izriet no dispozitivitātes principa kā privātautonomijas procesuālās izpausmes formas, piemīt ierobežojumi, ko nosaka likums vai tiesa. Tas nozīmē, ka tikai likums vai tiesa nosaka kārtību, kādā iespējama procesuālo tiesību īstenošana. Pušu rīcības brīvības jēdziens attiecināms tikai uz izvēli – izmantot likumā noteiktās tiesības vai atteikties no to izmantošanas. Tā, piemēram, tiesību aizskāruma gadījumā persona ir tiesīga izlemt - vērsties tiesā, lai aizsargātu savas aizskartās tiesības, vai samierināties ar aizskārumu. Tomēr likumā noteikto tiesību izmantošanas kārtība nav un nevar būt atkarīga tikai no puses iegribas vai subjektīviem ieskatiem (sk. *Līcis A. Prasības tiesvedība un pierādījumi, Rīga, Tiesu namu aģentūra, 2003.g., 55., 56.lpp.*).

Civilprocesa likuma 192.pants noteic, ka tiesa taisa spriedumu par prasībā noteikto prasības priekšmetu un uz prasībā norādītā pamata, nepārsniedzot prasījuma robežas. Prasības pamatu veido faktiskie apstākļi, ar kuriem prasība pamatota (sk., *piemēram, Senāta 2020.gada 10.decembra sprieduma lietā Nr. SKC-1335/2020 (ECLI:LV:AT:2020:1210.C69360318.15.S) 8.punktu*).

Juridiskajā literatūrā norādīts, ka tiesa var izvērtēt prasījumu pamatotību vai nepamatotību, vadoties vienīgi no tiem faktiem un apstākļiem, kurus puses norādījušas kā prasības, pretprasības vai iebildumu pamatu (*Civilprocesa likuma komentāri. I daļa (1.-28.nodaļa). Otrais papildinātais izdevums. Sagatavojis autoru kolektīvs. Prof. K.Torgāna zinātniskajā redakcijā. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2016, 520.lpp.*).

Senāts jau iepriekš ir norādījis, ka tiesai nav pēc savas iniciatīvas jāvērtē visi iespējamie prasījuma pamati, ja prasītājs tādus nav izvirzījis (sk. *Senāta 2018.gada 10.decembra sprieduma lietā Nr. SKC-233/2018 (ECLI:LV:AT:2018:1210.C29585713.1.S) 7.1.punktu*).

Tiesas secinājumu attiecināšana uz tādiem nodibinātiem faktiem, kurus prasītājs nav norādījis celtās prasības pamatā, ir pretrunā ar sacīkstes principu, jo faktiski liedz pretējai pusei (atbildētājam) iespēju aizstāvēties, sniedzot attiecīgus paskaidrojumus un atspēkojošus pierādījumus (sk. Turpat).

Atbilstoši Civilprocesa likuma 426.panta otrajai daļai apelācijas instancē prasības priekšmeta vai pamata grozīšana nav pieļaujama.

Kā jau tika atzīts iepriekš, tad izvērtējot iegūtos pierādījumus, kas atrodas civillietā, pušu un viņu pārstāvju sniegtos paskaidrojumus, Civillietu tiesas kolēģija atrod, ka lietā nav iespējams gūt patiesu priekšstatu par pušu patiesajām attiecībām, kas izriet ārpus noslēgtā darba līguma. Par to norāda šādas ziņas par faktiem, kam ir nozīme lietā. Pirmās instances tiesa pusēm ir uzlikusi par pienākumu iesniegt pierādījumus par lietas faktiskajiem apstākļiem, tai skaitā, sniegt skaidrojumu par tiem. Puses pilnībā tiesas uzlikto pienākumu netika izpildījušas, neizmantoja iespējas lietā iesniegt papildu pierādījumus, tai skaitā, liecinieku liecības.

[14.2.1] No dzīvē gūtajiem novērojumiem, nav sapratīga darbinieka rīcība veikt darba pienākumus un par to nesaņemt atbilstošu darba samaksu, turklāt, konstatējot darba devēja vienošanās neizpildi, nevērsties nekavējoties pēc tiesību aizsardzības. No prasītāja iesniegtā darba grafika izriet, ka darba pienākuma pildīšana ilgu laiku ir veikta bez brīvdienām vai nepietiekama atpūtas laika, kas norāda uz darba tiesību prasību neievērošanu. Mērķis gūt lielākus ienākumus, iespējams, nolūkā segt kādas saistības, ir saprotama darbinieka vēlme, tomēr nav attaisnojama un tiesiski korekta rīcība, pat situācijā, ja darba devējs ir veicis darba samaksu. Iespējams, pušu starpā ir bijusi panākta kāda vienošanās, kas tiesai nav atklāta, par ko netieši norāda pats prasītājs, ka ar darba devēju ir nereti bijušas mutvārdu vienošanās par tādu, vai savādāku darbu veikšanu – samainīšanos kolēģu starpā, kas norāda uz to, ka tiesa nevar gūt objektīvu izvērtējumu šīm attiecībām.

Turklāt šāda prasītāja rīcība, proti, neizvirzot nekādas pretenzijas pret uzskaitīto darba laiku, samaksu par to, un prasītāja apgalvoto patiesi veikto darba laiku un nesamaksu par to, liek izdarīt secinājumus, ka pastāv iespējamība, ka puses ir izpildījušas savas pielīgtās saistības un pretenziju vienam pret otru nav bijušas. Par to liecina arī fakts, ka puses ir panākušas vienošanos par darba tiesisko attiecību labprātīgu izbeigšanu un šāda vienošanās ir spēkā esoša.

[14.2.2] Neskatoties uz to, ka atbildētājs neizvirzīja iebildumus pret prasītāja iesniegtajiem pierādījumiem, kas iegūti no interneta, un norāda uz iespējamo pārvietošanās laiku un vietu, Civillietu tiesas kolēģijas ieskatā, šie iesniegtie pierādījumi nepierāda prasītāja darba pienākumu veikšanu un nevar būt par pamatu prasības apmierināšanai pie lietā jau konstatētajiem faktiskajiem apstākļiem. Pie šāda secinājuma ir nonākusi ne tikai Valsts darba inspekcija, bet arī prokurors lietā, kas sniedza savu atzinumu.

[14.2.3] Lietā nav iesniegti nekādi pierādījumi, kas pierādītu prasītāja apbalvojumu, ka atbildētājs mutiski apsolījis prasītājam veikt kādu papildus samaksas veikšanu. Prasības aprēķini ir balstīti tikai uz prasītāja paša veiktajiem aprēķiniem un darba laika uzskaites tabulām. Tiesas ieskatā, fakts, ka darbinieks ir vājākā puse darba tiesībās, neatbrīvo prasītāju no pienākuma sniegt patiesas ziņas par faktiem, kam ir nozīme lietā.

Atbildētāja administratore savos paskaidrojumos vērsa tiesas uzmanību uz to, ka pastāv iespējamība, ka atbildētāja darbinieki ir tikuši nodarbināti un darba samaksa, iespējams, ir veikta skaidrā naudā, ko ir atzinusi arī Administratīvā rajona tiesa, izvērtējot Valsts ieņēmumu dienesta amatpersonu pieņemtos lēmumus. Papildus tika norādīts, ka atbildētāja amatpersonas nav ieinteresētas sniegt patiesas ziņas, jo pretējā gadījumā, var iestāties krimināltatbildība. Minētais faktiski ir par pamatu atzīt, ka pusēm nebija nekāda iemesla izsaukt uz tiesas sēdi citus atbildētāja darbiniekus, uz ko tiesas sēdē tika vērsta pušu uzmanība, ka faktu par patieso darba laika uzskaites kārtību, nostrādātajām stundām, un citiem apstākļiem, ir iespējams pierādīt ar liecinieku liecībām, kas no pušu puses netika ņemts vērā un šāds lūgums netika izteikts.

Tiesai pēc savas iniciatīvas nav tiesību pašai vākt pierādījumus, tai skaitā, izsaukt uz tiesas sēdi lieciniekus.

[14.2.4] Tiesas kolēģijai nav pamata apšaubīt prasītāja iesniegto fotogrāfiju autentiskumu un patiesumu, jo tos neapstrīdēja atbildētājs, kas attiecas uz ceļa satiksmes negadījumiem un fotogrāfijām, kur redzams, iespējams, prasītājs darba formā. Ņemot vērā iepriekš konstatēto, minētie rakstveida pierādījumi nevar būt par pamatu prasības apmierināšanai.

[14.3] Dispozitivitātes princips nodrošina lietas dalībnieku personīgas iniciatīvas tiesību, kā arī tiesības brīvi izvēlēties procesuālos līdzekļus savu interešu aizstāvībai. Tiesa nav ieinteresēta kādas konkrētas puses interešu aizsardzībā. "[..] Personīgās iniciatīves tiesību un tiesību brīvi rīkoties ar dažādiem aizstāvēšanās līdzekļiem procesā mēdz saukt par dispozitivitāti vai prāvnieku personīgo autonomiju [..]. Kas grib izlietot savas tiesības, tam par to pašam jārūpējas [..]. Dispozitivitātes princips guļ civilprocesa pamatā [..]" (sk. *Dr. jur. V. Bukovskis. Civīlprocesa mācības grāmata. Rīga: Autora izdevums, 1933, 233.–234. lpp.*).

Ņemot vērā Civilprocesa likuma 10. pantā nostiprināto sacīkstes principu, kā arī apgrieztās pierādīšanas pienākumu, kas nostiprināts Darba likumā, lai aizsargātu darbinieku kā vājāko pusi darba tiesisko attiecību ietvarā, tiesai nav pamata vākt pierādījumus lietā, lai realizētu atbildētāja interešu aizsardzību.

Tiesas kolēģijas ieskatā, ņemot vērā minētos apstākļus, secināms, ka parādnieka pārstāvis - atbildētājs, lietas izskatīšanas laikā pirmajā instancē, tiesai nevarēja iesniegt VID lēmumu, ar kuru konstatēts, ka parādnieks algas darbiniekiem izmaksājis aploksnēs, jo tādā gadījumā parādnieka pārstāvis atzītu VID secinājumus par pamatotiem (izmantojot tos kā argumentus Prasītāja prasībā) un tiesvedībai administratīvajā lietā A420156421 vairs nebūtu nozīmes, kā arī parādnieka pārstāvis atzītu, ka veicis Krimināllikuma 217.[1] pantā noteikto noziedzīgo nodarījumu.

Izvērtējot apelācijas sūdzības motīvus, Administratīvās rajona tiesas 2023.gada 29.jūnija spriedumu, tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa pareizi norādījusi spriedumā, ka nav konstatēti tādi apstākļi, kad prasītājs būtu piespiests, vai kā citādi iespaidots no atbildētājas puses strādāt virsstundas, kas norādītas prasībā. Tāpat, ka prasītājs savu tiesību aizskāruma novēršanai būtu vērsies Valsts darba inspekcijā, Valsts ieņēmumu dienestā vai tiesā visā darba tiesisko attiecību laikā. Pamatojoties uz minēto, tiesa izdarījusi secinājumu, ka tāda veida nodarbināšana nebūtu iespējama bez pušu vienošanās, turklāt, to slēpjot no valsts iestādēm, ilgstošā laika periodā, kas liecina par tādu pušu vienošanos, kas netiek atklāta ne tiesai, ne sabiedrībai. Spriedumā norādīts, ka prasītājs norādījis savus motīvus - vēlmi nopelnīt, uz to norāda arī atbildētāja, uzskatot, ka prasītāja mērķis ir nepamatoti gūt mantisku labumu. Pirmās instances tiesas ieskatā, iespējams, tas liecina, ka daļu samaksas prasītājs ir saņēmis, apejot noteikto kārtību. Tiesas kolēģija norāda, ka šis pirmās instances tiesas vērtējums attiecībā uz prasītāja rīcību, ir pareizs, taču gala rezultātā, tiesa tomēr nonākusi pie nepareiza secinājuma.

[14.4] Civillietu tiesas kolēģija pievienojas apelācijas sūdzībā norādītajam, ka nav pamata apšaubīt VID lēmumā izdarītos secinājumus par to, ka parādnieka darbiniekiem (tajā skaitā arī prasītājam) maksājumi, iespējams, veikti apejot noteikto kārtību un, ka minēto apliecina arī paša prasītāja rīcība, kuras pamatotu novērtējumu sniegusi tiesa.

Tāpat vērā ņemams apstāklis kolēģijas ieskatā, ir tas, ka prasītājs ilgstoši ir piekritis atbildētāja noteiktajai darba kārtībai, akceptējis tādu sadarbību, nepieprasot pušu rakstveida vienošanās, jo šāda nodarbināšana nebūtu iespējama bez prasītāja piekrišanas. Prasītājs nav pieprasījis atbildētājam gala norēķinu, nav pieprasījis darba samaksas ikmēneša aprēķinu, lai konstatētu vai darba laiks ir patiesi uzskaitīts un, vai veikta pareiza darba samaksa. Turklāt darbiniekam bija tiesības, saskaņā ar Darba likuma 71.panta nosacījumiem, pieprasīt izskaidrot aprēķinu, par ko lietā nav iesniegti nekādi pierādījumi, ka šādas iespējas prasītājs būtu izmantojis, kas netieši norāda uz to, ka pušu starpā strīds par darba samaksas aprēķinu, vismaz, līdz 2021.gada novembrim, kad prasītājs ir uzsācis darbu pie cita darba devēja, nav bijis.

[14.5] Tiesas kolēģijas ieskatā pamatots ir prokurora viedoklis, ko arī norādījusi sūdzības iesniedzēja, ka atbildētāja veica darba laika uzskaiti, savukārt prasītājs atbildētājas darba laika uzskaites tabelēs parakstījās un attiecīgi iepazinās ar to saturu, apliecinot, ka aprēķins ir pareizs un atbilst prasītāja faktiski nostrādātajam darba laikam. Prasītājs nav izteicis pretenzijas atbildētājai par nepareizu darba samaksu ar brīdi, kad konstatēja, viņaprāt, nepareizos aprēķinus jau kopš 2020.gada. Līdz pat 2022.gadam turpināja strādāt pie atbildētājas, kas liecina par to, ka atbildētājas veiktā darba laika uzskaite atbilda prasītāja nostrādātajam darba laikam. No tā izriet, ka atbildētājas iesniegtie pierādījumi ir ticami un apstiprinās ar paša prasītāja rīcību, neizsakot atbildētājai pretenzijas par darba laika uzskaiti. Pie šāda atzinuma bija nonākusi arī pirmās instances tiesa.

Prokurors savā atzinumā apelācijas instances tiesas sēdē norādīja, ka lietas materiālos nav pierādījumi, ka atbildētāja prasītājam izmaksājusi mazāku darba samaksu nekā pienāktos, uzsverot, ka prasītājs no 2020.gada līdz 2022.gadam turpināja strādāt, neizsakot pretenzijas par darba laika uzskaiti. Prasītāja iesniegtās darba laika uzskaites tabeles nav objektīvi vērtējamas, kas apstiprinātu darba laika uzskaiti. Uzskata, ka prasītājs daļu algas saņēmis aploksnē, izmantojot situāciju negodprātīgi. Prasītāja tiesai iesniegtie GPS, fotogrāfijas no mobilā tālruņa nepierāda prasītāja atrašanos darbā.

[14.6] Pretēji pirmās instances tiesas secinājumiem, Civillietu tiesas kolēģija nepiekrīt Zemgales rajona tiesas atzītajam, ka novērtējot pušu pierādījumus ir radusies pārliecība par prasītāja apgalvojuma patiesīgumu, īpaši vērtējot izdrukas no mobilās ierīces, kas tiesas ieskatā apliecina precīzu /pers. A/ pārvietošanos, veicot darbu atbildētājas labā. Apelācijas instances tiesas ieskatā, analogi VDI un prokurora atzinumam lietā, iesniegtās izdrukas pašas par sevi neapliecina faktu, ka /pers. A/ izdrukās fiksētajā laikā faktiski ir veicis darba pienākumus konkrēta darba devēja labā. Tās liecina vien par to, ka konkrētā mobilā ierīce noteiktajā laikā atradusies noteiktajā vietā.

Senāts atzinis par pareizu juridiskajā literatūrā pausto viedokli, ka: „[..] lai noskaidrotu lietas patiesos apstākļus, fakti ir jāvērtē to kopumā, nevis izolēti. Atsevišķu faktu atlase un to kļūdaina interpretācija neļauj atklāt patiesību. Atsevišķi fakti, izrauti no kopsakarības, zaudē pierādījuma spēku" (sk.

Līcis A. Prasības tiesvedība un pierādījumi. Prof. K.Torgāna zinātniskajā redakcijā. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2003, 80.-83. lpp.).

Pirmās instances tiesa nav ievērojusi Civilprocesa likuma 97.panta prasības pierādījumu novērtēšanā, jo nav vērtējusi visus pierādījumus kopumā, kā arī ignorējusi vairākus būtiskus apstākļus, ko apliecina pierādījumi lietā, kas varēja novest pie lietas nepareizas izspriešanas.

Pamatojoties uz minēto, pirmās instances tiesa nepamatoti atzina, ka prasītājs ir pierādījis, ka atbildētāja kā darba devēja, veicot darba laika uzskaiti un, noformējot darba laika uzskaites tabeles, ir uzskaitījusi mazāk stundas nekā faktiski ir nostrādāts un, līdz ar to nav izmaksājusi darba samaksu pilnā apmērā.

[14.7] Tiesas kolēģija pievienojas Administratores sūdzībā norādītajam, ka lietā nav konstatējami tādi fakti, kuri dodu pamatu apšaubīt prasītāja informētību par tā patiesajām darba tiesiskajām attiecībām ar atbildētāju un ar patieso atlīdzības izmaksas apmēru un kārtību.

Senāta judikatūrā ir nostiprinājusies atziņa, ka atbilstoši tiesiskuma principam tiesību acīmredzami netaisnprātīga izmantošana nebauda tiesisko aizsardzību, ko tiesai jāņem vērā (sal. *Senāta 2018. gada 29. marta sprieduma lietā Nr. SKC-72/2018, ECLI:LV:AT:2018:0329.C27134514.1.S, 11. punktu*).

Pamatojoties uz minēto, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka atbildētājas maksātnespējas procesa administratores Ievas Brokas apelācijas sūdzība ir pamatota un apmierināma, savukārt prasība par nesaņemtās darba samaksas piedziņu ir noraidāma.

[14.8] Tiesas uzdevums, izšķirot ikvienu strīdu, ir detalizēti izvērtēt, vai prasītāja norādītie apstākļi, kas ietilpst pierādīšanas priekšmetā, guvuši apstiprinājumu, un kādas juridiskās sekas piemērojamās materiālo tiesību normas sastāvs saista ar lietas iztiesāšanas gaitā noskaidrotiem faktiem (sk. *Augstākās tiesas Senāta 2018.gada 19.februāra spriedums lietā Nr.SKC-7/2018, 2018.gada 29.marta spriedums lietā Nr.SKC-43/2018*). Tomēr tas nenozīmē, ka tiesai ir pienākums atbildēt uz jebkuru procesa dalībnieka argumentu, bet gan tikai uz tādiem, kas attiecas uz lietu un ir nozīmīgi (sk. *Latvijas Republikas Satversmes komentāri. VIII nodaļa. Cilvēka pamattiesības. Autoru kolektīvs prof. R.Baloža zinātniskā vadībā. Rīga: Latvijas Vēstnesis, 2011, 140.lpp*.). Arī Eiropas Cilvēktiesību tiesa paudusi atziņu, ka no Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izriet tiesas pienākums argumentēt spriedumu, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu (*Eiropas Cilvēktiesību tiesas 1994.gada 19.aprīļa sprieduma lietā „Van de Hurk v The Netherlands" 61.punkts*).

Ievērojot minēto, Civillietu tiesas kolēģija nevērtē pārējos apelācijas sūdzībā norādītos argumentus, jo tiem nav būtiskas nozīmes un tie nevar ietekmēt lietas iznākumu.

[14.9] Rezumējot teikto, tiesas kolēģija uzskata, ka pirmās instances tiesa nav objektīvi, vispusīgi un savstarpējā kopsakarībā novērtējusi lietā esošos pierādījumus un to saturošas ziņas, izdarot kļūdainus secinājumus ar lietā nozīmīgiem apstākļiem, līdz ar to nepamatoti apmierinājusi prasību par nesaņemtās darba samaksas piedziņu un apelācijas instances tiesā ir taisāms pretējs spriedums par prasības noraidīšanu.

[15] Atbilstoši Civilprocesa likuma 41.panta pirmajai daļai pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 43. panta pirmās daļas noteikumiem, ceļot prasību, kas izriet no darba tiesiskajām attiecībām, prasītājs bija atbrīvots no valsts nodevas samaksas valsts ienākumos.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 10.punktu administratori ir atbrīvoti no tiesas izdevumu samaksas valsts ienākumos prasībās, kas celtas to personu labā, kurām pasludināts juridiskās personas maksātnespējas process [..], nesamaksātie tiesas izdevumi par labu valstij no prasītāja nav piedzenami un tos uzņemas valsts.

Ņemot vērā, ka apelācijas instances tiesā prasība noraidīta, bet prasītājs atbilstoši Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 1.punktam no tiesas izdevumu samaksas ir atbrīvots, tiesas izdevumus šajā lietā uzņemas valsts.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 432.- 434.pantu, Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda

/pers. A/ prasību pret maksātnespējīgo SIA "/Nosaukums/" par nesaņemtās darba samaksas piedziņu noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Senāta Civillietu departamentam 30 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, kasācijas sūdzību iesniedzot Zemgales apgabaltiesā, samaksājot drošības naudu 300 euro, saņēmējs: Augstākā tiesa, reģistrācijas Nr. 90000068892, konts LV83TREL8280010000000, saņēmēja iestāde: Valsts kase, iemaksas mērķis: F22010010, dati personas vai lietas identificēšanai

Sprieduma sastādīšanas datums 2023.gada 18.oktobrī.

Tiesas sēdes priekšsēdētājs tiesnesis A.Sniedzītis
Tiesnese A.Misiuna
Tiesnese M.Terjuhana

Dokuments ir parakstīts ar drošu elektronisku parakstu un satur laika zīmogu.
Dokumenta oriģināls atrodas Tiesu informācijas sistēmā(pie lietas kartiņas).